اووه

انتوني برونو

(ناول)

Ketabton.com

ژباړن: عزیز بسام

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووه

Seven

(ناول)

ليکوال:

انتوني برونو

ژباړونکی:

عزيز بسام

(c) ketabton.com: The Digital Library

* د کتاب نوم: اووه (ناول)
* لیکوال: انتوني برونو
* ژباړونکی: عزیز بسام
* خپروونکی: کائینات څېړنیز او د ژباړي مرکز: کابل – افغانستان
* کمپوز او ډیزاین: کائینات څېړنیز او د ژباړي مرکز
* لومړی چاپ: ۱۳۹۶ ش – ۲۰۱۷ ز
* د چاپ شمېر: ۱۰۰۰ ټوکه
* د خپروونو لړ: ۱۱۰
* ISBN: 978-9936-643-02-4

کائینات څېړنیز او دژباړي مرکـــــــز
Kāyenāt Research and Translation Center
مرکز تحقیقات و ترجـــــــمه کاینات

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

د پولیسو دوه کشفي افسران سامرسیټ او ډیویډ میلز د یوه داسې مجرم له قضیې سره لاس او ګرېوان دي چې پر له پسې ځنځیري وژنې تر سره کوي. اصلي قاتل خلک د اوو لویو ګناوو پر بنسټ وژني. نوموړی غرور، غوسه، حسادت، شهوت، نسورتوب، حرص او لټي لویې ګناوې ګڼي او هر هغه څوک چې د دغو ګناوو پر بنسټ وژني، د جرم په سیمې کې د ګناه نوم هم ورسره ولیکي.

د کشف افسر سامرسیټ اووه ورځې وروسته تقاعدېږي. سامرسیټ او ډیویډ میلز هڅه کوي چې قاتل ونیسي او د قانون مونګولو ته یې وسپاري. دا چې دا ځیرک قاتل په څه ډول نیول کېږي، او دا کشفي افسران څومره ستونزې ګالي، په دې پولیسي ناول کې به یې ومومئ.

یاد ناول د سینمایي فلم (اووه – Seven) پر بنسټ انتوني برونو په ۱۹۹۵ زېږدیز کال کې لیکلی دی. دا دوهم ناول دی چې په پښتو ژبه یې ژباړم. لومړی ژباړه مې د (۱۹۸۴) په نامه د نامتو لیکوال جورج اورویل یو سیاسي ناول وو چې په ۲۰۱۳ زېږدیز کال کې چاپ شو.

د دواړو کتابونو په ژباړه کې د هیواد نامتو لیکوال، شاعر او د اطلاعاتو او کلتور پخواني وزیر ښاغلي عبدالباري جهاني ډېر هڅولی یم او تر ډېره حده یې عالمانه لارښوونې راته کړې دي. زه د نوموړي منندوی یم او د ښاغلي عبدالباري جهاني له نظریو پرته به دا راته نا شونې وای چې انګرېزي کتابونه په دې ډول وژباړم . او غواړم د هېواد له نامتو لیکوال او ناول لیکونکي ښاغلي ایمل پسرلي څخه هم مننه وکړم چې د ژباړې په چارو کې یې لارښوونې راته وکړې. او همدارنګه غواړم د کابل پوهنتون د استاد ښاغلي محمود مرهون او د نوموړي تر مشرۍ لاندې د کائینات خپرنیز او د ژباړې مرکز څخه د زړه له کومې مننه وکړم چې دا کتاب یې په ښه بڼه راته چاپ کړ.

عزیز بسام

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړۍ څپرکی

نسورتوب (Gluttony)

کله چې سامرسیټ ساعت ته وکتل، ستنو یې په تیاره شپه دوې بجې ښودلې. نوموړی تر یوه ساعت لا ډېر پر بستر باندې پروت وو، خو سترګې یې خلاصې وې او خوب نه ورتلی. د هغه په فکر کې ډېر څه ور ګرځېدل. درویشت کلونه د کشفي پولیس په توګه دنده تر سره کول او د وژل شویو انسانانو د قضیو د څېړلو وروسته – هغه ته نو اوس ډېره ستونزمنه وه چې په اسانۍ سره خوب ورشي.

یو کشفي پولیس انسان او انسانیت په ډېر بد حالت کې ویني. هغه د هر ډول وژنو سره چې انسان یې تصور کولای شي، لاس او ګرېوان وي. د بېلګې په توګه په ټوپک وژل شوي خلک، په چړو او یا په زهرو وژل شوي خلک، نارینه وو چې خپلې مېرمنې وژلې وي، ښځو چې مړونه وژلي وي، ماشومانو چې میندې او پلرونه وژلي وي، دوستانو چې نور دوستان وژلي وي، او همدارنګه د بېګانه وو وژنه. دا وژنې کله د غلا په موخه تر سره کېږي، او کله هم هیڅ دلیل او وجه یې معلومه نه وي.

خو سامرسیټ اوس نور هر څه پرېږدي. د نوموړي تقاعد ته یوازې اووه ورځې پاتې دي. هغه نور ښار پرېږدي، ټول جنایتونه هېروي، او په آرامۍ سره په خپل ټاټوبي کې نوی ژوند پیلوي.

هغه د خپل د ښار د تر حد ډېر تاوتریخوالي او جنایتونو شاهد وو. د هغه انځوریز پوسټرونه، کتابونه او نور شیان ټول شوي وه او نوي کور ته د لېږد او کډې لپاره چمتو وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوازې اووه نورې ورځې پاتې وې. هغه ته به کله کله دا په فکر کې ورګرځېده چې څومره ډېرېې په دې ښار کې ژوند کړی وو. هغه دوه ځلې کوزده کړې وه. یو ځل یې وغوښتل چې ماشومان ولري – خو په ښار کې نه – هیڅکله هم نه.

هغه په دې پوه وو چې د ښار ژوند ماشومانو ته څه زیان رسوي. خو هغه ته تل دا احساس ورپه زړه کېدی چې باید ماشومان ولري. اوس هم ناوخته نه وو، هغه ته به تل دا په فکر کې ورګرځېده – پنځه څلوېښت کلونه دومره ډېر عمر نه وو چې انسان دې ماشومان ونشي لرلای. هغه اوس هم ښایي د ژوند د ملګرې سره ووینې – دا ممکنه وه. هر څه ممکن وه خو چې یو ځل د دغه ځای څخه ووځي.

یو پله یې ناڅاپه پر معده باندې درد پیدا شو. آیا هغه خو به کومه تېروتنه نه کوله؟ هغه خپل ټول عمر په ښار کې تېر کړی وو. که یو ځل یې د کلي ژوند خوښ نه شو؟ هغه هڅه کوله چې ډېر ځُرت ونه وهي او ویده شي. هغه له ځانه سره وویل – هر څه به سم شي. د هغه یوازې اووه نورې ورځې د جنایت، شور ماشور، ګڼوډې او تاوتریخوالي په ښار کې پاتې دي، وروسته به د هغه ژوند بېرته له سر نه پیل شي.

د غرمې وروسته، سامرسیټ هغه کور ته یو ځل ورغلی چې نوموړي یې د اخیستلو پلان درلود. هغه یو زوړ کور وو او ترمیم ته یې اړتیا درلوده، خو بیا هم دده خوښ وو.

بېرته چې راتلی، په اورګاډي کې کښېنستی، د تګ په وخت کې یې فارمونو او ځمکو ته کتل. کلي وچ وه او فارمونه د بېدیاوو په څېر ښکارېدل. هغه چې ښه ځیر شو، سوځلي موټران یې پر وچو او خالي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځمکو ور په سترګو کېدل. هغه وپوهېدی چې ښار ته کرار کرار ور نیږدې کېږي. سامرسیټ لوګیو او دوړو ته وکتل چې پر ښار باندې خپرې وې. کله چې اورګاډی ودرېدی، هغه نه غوښتل چې ښکته شي. هغه غوښتل چې پر خپل سیټ باندې پاتې شي او بېرته خپل نوي کور ته لاړ شي خو له ځانه سره یې وویل چې اوس خو یوازې اووه نورې ورځې پاتې دي. هغه ددې توان درلود چې اووه نورې ورځې هم تېرې کړي. د درویشتو کلونو ستونزو وروسته به نو اووه ورځې څه وي؟

دباندې چې کله پر سړک باندې ټکسي ته ایسار وو، د ښار وحشت– ځپلي حقیقت یې زړه ور وخوړ. د ټرافیکو شور ماشور، د وګړو ځغستاوو، چیغو، نعرو او بې پروایي ټوله ځای له وحشت نه ډک کړی وو.

یوه لېون–حاله او آواره سړي غوښتل چې د یوه ګرځندوی د کالو بکس پورته کړي.

لېوني سړي نعره کړه: "زه به ټکسي ونیسم، زه پوهېږم چې څنګه ټکسي درته ونیسم."

خو د ګرځندوی سره د هغه مېرمن هم ورسره وه، او لوښې یې وډارېدلې – د هغه مرسته یې نه غوښتله. سامرسیټ غوښتل چې مرسته ورسره وکړي، خو نه یې شوای کولای. که هغه سړی تښتېدلای وای، سامرسیټ نشوای کولای چې مسؤلیت یې په غاړه واخلي. خلک باید خپلې ستونزې په خپله حل کړي. سامرسیټ په یوه ټکسي کې سپور شو او د موټروان څخه یې وغوښتل چې کور ته یې بوځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر لارې باندې څنګ ته یې یو امبولانس د پولیسو د دوو موټرانو سره تېر شو. سامرسیټ ولېدل چې د سړک پر څنګلاره باندې یو جسد پروت وو. هغه ولېدل چې مخ یې په وینو لړلی وو، سامرسیټ تشویش وکړ –او فکر یې کاوه کېږي هغه به اوس هم ژوندی وي. په بله کوڅه کې بیا جګړه روانه وه. د جګړې د میدان پر شا او خوا خلک راټول شول او په چیغو او نعرو یې پیل وکړ. کله چې د هغوی موټر تېر شو، سامرسیټ بېرته پر خپلې څوکۍ باندې تکیه وکړه او سترګې یې پټې کړې. هغه نه غوښتل چې نور ورته وګوري.

موټروان پوښتنه وکړه: "تا چېرته غوښتل چې ولاړ شې؟"

سامرسیټ سترګې خلاصې کړې، او ویې ویل: " له دې ځای نه ډېر لېرې."

وو، هغه خو همداسې ګومان وکړ. ډېر لېرې له دې ځای نه – هغه بېرته سترګې پټې کړې او ډېره ژوره سا یې وایستله...

د ټیلیفون غږ سهار وختي بیا سامرسیټ له خوبه راپاڅوئ. یو بل قتل تر سره شوی وو. کله چې د بستر نه را ولاړ شو، هیله یې کوله چې د تل په شان نور ډېر باک پرې و نه کړي. د هغه په آند په بې باکۍ به د نومړې راتلونکي اووه ورځې په اسانۍ سره تېرې شي.

کله چې سامرسیټ د پېښې ځای ته ورسېد، د پولیسو د حوزې کارکوونکو عکسونه اخیستل او د ګوتو د نښو پسې ګرځېدل. مړی پر ځمکه باندې د جسد په ځانګړې کښوړه کې پروت وو او ایستلو ته چمتو وو. پر دېوال باندې ډېره وینه وه او د جسد تر څنګ یوه توپنچه هم پر ځمکه پرته وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه پولیس وویل: "ګاونډیانو د هغوی د چیغو آوازونه اورېدلي دي. هغه کس چې د دوی د کور تر شا ژوند کوي، وایي چې د دوی شور ماشور کابو دوه ساعته دوام وکړ او تل به د دوی دا حال وو."

یو ځوان چې لنډ وربښتان یې وه او چرمي جمپر یې اغوستی وو، کوټې ته وردننه شو. ځوان سړي وویل: "د کشف افسر سامرسیټ، زه ډېویډ میلز یم، او نن زما لومړی ورځ ده چې د انسان وژنې قضیه څېړم."

سامرسیټ لاس ورکړ، خو څه یې ونه ویل. میلز سامرسیټ ته کتل چې د کوټې شا او خوا ګرځېدی را ګرځېدی. سامرسیټ یو ډنګر، میانه عمره تورپوستی سړی وو چې تروش او خپه مخ یې وو او سترګو یې کځوړې کړې وې. کله چې میلز به ویل چې هغه به د سامرسیټ سره یو ځای کار وکړي، نو د پولیسو په حوزه کې به هر یوه خندله. میلز به حیران وو چې دا نو ولې؟

سامرسیټ وپوښتل: "د وروستي ځل لپاره دې چېرته دنده تر سره کړه؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز: "سپرینګ-فیلډ، په شمال کې واقع دی."

سامرسیټ: "هلته به په کال کې څو مره د قتل قضیې پېښېدلې؟"

میلز: "کابو شپېته یا اویا قضیې."

سامرسیټ: "دلته په یوه میاشت کې دومره قتلونه تر سره کېږي."

میلز: "هو کې، خو هلته یوازې دریو کشفي افسرانو کار کاوه."

میلز نه غوښتل چې خپله نوې دنده په جګړه پیل کړي، خو هغه سپرنګ-فیلډ ځکه پرېښود چې دده په آند هغه ډېر کوچنی وو او دومره مهم ښار نه وو. هغه غوښتل چې د ریښتیني کشفي افسر دنده تر سره کړي. هغه غوښتل داسې ځای دنده تر سره کړي چې کار یې د ارزښت وړ وګرځي.

سامرسیټ فکر وکړ چې میلز احمق دی چې په ښار کې یې ځانته کار کول غوره کړل. سامرسیټ وویل: "ستا څخه غواړم چې د راتلونکو اوو ورځو لپاره دا په یاد ولرې چې دا سپرینګ-فیلډ نه دی..."

سهار وختي، میلز له خوبه پاڅېدی او پر خپل بستر باندې ناست وو. مېرمنه یې تېرسي تر څنګ ورسره پرته وه. د هغې دا ښار د شور ماشور، ناپاکۍ او جنایتونو له کبله نه خوښېدی.

میلز د خپلې مېرمنې څېره پېژندلې وه. د تېرسي غټې سترګې او کوچنی خوله وه، او میلز ته به یې هر کله یو ماشوم ور په یاد کړ. هغه فکر کاوه چې مېرمنه یې په موسکا خوله ښایسته ښکاري. خو کله چې نوموړې دې ښار ته را کډه شوه، ډېر یې نه خندل. د هغې پر مخ به تل وېره او پرېشاني ښکارېده. حتا په خوب کې به لا وېرېدله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز به هم فکر کاوه دې ښار ته راتګ کېږي د هغه یوه لویه غلطي وي. کېږي سامرسیټ ریښتیا ویلي وي. سپرینګ-فیلډ تر دې ځای ښه وو.

بیا په فکر کې ور وګرځېدل چې نه! هغه ښه پرېکړه کړې چې دې ښار ته را کډه شو. او همدارنګه خوشحاله هم وو چې سامرسیټ به ژر تقاعد شي. هغه په پای کې پوه شو چې د پولیسو په حوزه کې ولې هر یوه غوښتل چې سامرسیټ دې ژر لاړ شي.

ناڅاپه د ټلیفون زنګ راغی، ټرېسي وغورځېده او په لوړ آواز یې وویل: "دا څه وه !"

د مخه له دې چې دوهم زنګ راشي، میلز ژر ټلیفون پورته کړ او ټرېسي ته یې وویل: "هیڅ خبره نه ده، د ټلیفون زنګ وو."

سامرسیټ زنګ وهلی وو، او ویې ویل: "پر ۳۷۷ بایلر سړک باندې زما سرهووینه."

د سامرسیټ خبرې میلز ناکراره کړ. او ویې پوښتل: "څه خبره ده؟"

سامرسیټ: "ښایي قتل"، مخکې له دې چې میلز کومه بله پوښتنه وکړي، سامرسیټ ټلیفون بند کړ.

کله چې میلز را ورسېدی، سامرسیټ د اپارتمانونو د ودانۍ د باندې پر *بایلر سړک* ولاړ وو.

سامرسیټ: "دننه بربښنا نشته، څراغ ته اړتیا لرو."

میلز وپوښتل: "ستا په ګومان کله به وژل شوی وي؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"نه پوهېږم، خو دومره درته ویلای شم چې د پنځه ځلوېښتو دقیقو را پدېخوا یې د آشو پر کاسه باندې مخ پروت دی."

د اپارتمان دننه چټلې او ککړې کاسې، لوښې، خلاصې کوتۍ او د خوارو بکسونه هرې خوا ته پراته وه. د خځلی پر سطل باندې میاشې ګرځېدلې، او ډېر بد بوی یې ولاړېدی. یو ډېر چاغ سړی د مېز سره ناست وو او مخ یې د آشو پر کاسه پروت وو. هغوی تر اوسه پورې داسې چاغ سړی نه وو لیدلی.

سامرسیټ ولیدل چې د چاغ سړي پښې او لاسونه تړلي وه. هیڅ یې سر نه خلاصېدی چې څه ورپېښ شوي وه. وروسته یو عدلي ډاکټر کوټې ته ور دننه شو، او کشفي افسرانو ته یې هیڅ ونه کتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز وپوښتل: "څه فکر کوې، آیا زهریې ورکړې دي؟"

د ځواب ورکولو پر ځای، ډاکټر د سړي مخ د آشو د کاسې څخه را پورته کړ، او ویې ویل: "مړ دی، د لاس څراغ دې دده پرخوله باندې برابر کړه. څه شي وینې؟"

سامرسیټ څراغ د سړي پر خولې برابر کړ.

ډاکټر: "کوچنی، آبي رنګه ټوټې یې په خوله کې وینې؟"

سامرسیټ: "هو کې، دا څه دي ډاکټره؟"

ډاکټر: "نه پوهېږم، هیڅکله مې داسې شی نه وو لیدلی."

د سړي سر یې بېرته د آشو پر کاسه ایله کړ.

د مړي نوم پیټر ایوبانکس وو. جسد د عدلي طب په کوټه کې پروت وو او میلز او سامرسیټ د ډاکټر سره خبرې کولې.

ایوبانکس تل چاغ وو، خو نه دومره چاغ لکه څنګه چې په مړ حالت کې پرسېدلی ښکارېدی. وزن یې کابو ۳۰۴ پونډه وو. ډاکټر وویل چې ځینې هدوکي یې د ډېر وزن له کبله کاږه شوي دي.

د میلز په ګومان دا سړی کېږي د زهرو په واسطه مړ شوی وي، خو ډاکټر دا نه منله. ډاکټر د آزمایښت لپاره د جسد ځینې ځایونه غوڅ کړي وه، او میلز ته یې ور وښودل چې زهر ورکړل شوي نه وه. میلز په ځیر سره ورته وکتل او ویې پوښتل: "آیا ته وایې چې دا سړی د ډېر خوراک له کبله مړ شوید ی؟"

ډاکټر: "هو کې، دا د هغه د مړینې یوازینی سبب کېدای شي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسیټ وویل: "نو دده پر څټ باندې دا نښې د څه دي؟ داسې ښکاري لکه پر سر باندې چې يې ټوپک په فشار باندې نيول شوی وي."

ډاکټر: "ډېرامکان لري، چې ټوپک يې په فشار سره پر سر باندې ايښودل شوی وي، او پر ځان باندې يې څرګنده ښکاري."

سامرسیټ پر مېز باندې مرتبانونو او ګيلاسونو ته وکتل، يو ګيلاس يې را پورته کړ او ويې پوښتل: "ډاکټر صاحب، زه يوه پوښتنه لرم. آيا دغه آبي رنګه مواد د مړي په خوله کې وه؟"

ډاکټر: "نه، دا چې ستا په لاس کې دي، دا مې د مړي په معده کې وموندل. هغه چې يې په خوله کې وه دلته په دغه ګيلاس کې دي."

سامرسیټ: "ستا په نظر دا به څه وي؟"

ډاکټر خپل سر وښوروی، او ويې ويل: " زه نه پوهېږم." د مړي جسد يې په کڅوړه کې وپوښئ.

ډاکټر: "نن سهار يې څلور جسدونه دلته راوړل. او موږ ډېر مصروفه وو."

کله چې ډاکټر روان شو، سامرسیټ وپوښتل: "که د آبي رنګه موادو په هکله مو معلومات ترلاسه کړ، ماته ژر احوال راکړئ."

وروسته له غرمې، کپتان پر څوکۍ ناست وو او د چاغ سړي د قضيې په اړه يې راپورونه لوستل. هغه سړي اوس بل نوم نه درلود. اوس صرف "چاغ سړی" نومېدئ. کله چې کپتان د ډاکټر رپورټ لوستی، ميلز ايسار وو. د کپتان عمر د پنځوسو کلونو په شا او خوا کې وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځان پوستکی یې ډېر خراب وو او مخ یې داسې ښکارېدی لکه تر ستر ګو لاندې چې یې غټې کڅوړې ځوړنده وي.

میلز لیدل چې سامرسیټ پر دا قضیې باندې ډېر زیات کار کړی وو. هغه به حیران وو چې سامرسیټ به څه ډول سړی وي. د ګواښ او خطر په وخت کې به سامرسیټ څه وکړي؟ آیا سامرسیټ به تر میلز ژر غبرګون ښودلای وای کله چې ریک پارسنز... هغه ته پخوا وختونه ور په یاد شول.

میلز او ریک د ښوونځی د وخت ملګري وه. ریک په سپرینګ-فیلډ کې تر ټولو ښه د پولیسو افسر وو. خو هغه شپه کله چې دوی دواړو د مړینې پر یوې قضیې باندې یو ځای کار کاوه، میلز دا فکر کاوه چې قاتل به پر پولیس باندې فیر و نه کړي. کله چې میلز ولیدل چې د سړي په لاس کې وسله ده، نو ډېر ژر یې فیر و نه کړ. میلز یو څه ډېر انتظار و ایستئ. سړي پر ریک باندې فیر وکړ - او ریک به اوس د ژوند تر پایه د ګوډانو پر څوکۍ باندې ګرځي. ریک او ټرېسي به خامخا فکر کوي چې د میلز ګناه نه وه، خو میلز تل فکر کوي چې پخپله ملامت دی.

څو شېبې وروسته، کپټان د راپور په اړه خپل سر ښوراوه، او ویې ویل: "هیڅ باور نشم کولای، ته څه وایې؟"

سامرسیټ سر وښوراوه: "هو کې، دا سړي باید یوه لاره غوره کړې وای. یا یې باید ډېر خواړه خوړلي وای او یا باید ویشتل شوی وای. قاتل د هغه مخې ته خواړه ایښي وه، او په هغه یې په زوره خوړله. کابو دوولس ساعتونه مسلسل یې په هغه باندې په زوره ډوډۍ خوړله. قاتل هغه نه پرېښودی چې ویده شي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

کپتان ډېر وارخطا ښکارېدی. میلز وپوهېدی چې هغه څه ډول احساس درلود. هغه هم نه غوښتل چې په دې باور وکړي.

سامرسیټ وویل: "زه فکر کوم چې دا یې لا اوس پیل دی."

کپتان په غوسه وویل: "موږ تر اوسه نه پوهېږو. تر اوسه خو صرف یو نفر وژل شوی دی. نه څلور یا درې. حتی دوه لا نه."

سامرسیټ سټړی ښکارېدی، او ویې ویل: "نو ددې کار دلیل څه دی؟"

کپتان په غوسه وویل: "بیا یې مه شروع کوه سامرسیټه!، د مخه د هر شي وړاندوینه مه کوه، ته هیڅ کوم ثبوت نه لرې چې دا سې یو بل قتل به تر سره شي."

سامرسیټ ډېر ستومانه وو، او نه یې غوښتل چې استدلال وکړي، نو یې وویل: "زه غواړم چې ددې قضیې څخه ځان وباسم."

کپتان وویل: "ستا خو صرف یوه اوونۍ پاتې ده، نو څه فرق به وکړي؟"

سامرسیټ وویل: "دا زما وروستۍ قضیه نشي کېدلای. دا به دوام پیدا کړي. زه نه غواړم چې د قضیې د پای ته رسولو نه مخکې ولاړ شم." سامرسیټ میلز ته اشاره کړه او ویې ویل: "او که زما نظر غواړې، نو دا به ستا لومړنۍ قضیه نه وي."

میلز د ځای نه وخوځېد، او په لوړ آواز یې وویل: "دا زما لومړنۍ قضیه نه ده! او ته په پوهېږې!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسیټ: "دا دده لپاره ډېر وختي دی. میلز د داسې قضیو لپاره چمتو نه دی."

کپتان وویل: "ګوره، زه کوم بل د کشف افسر نه لرم چې دا قضیه ور وسپارم. موږ ډېر افسران نه لرو. او ته هم په دې خبر یې."

میلز وویل: "ما ته یې راکړه کپتان صاحبه. زه یې حل کولای شم."

کپتان مخ واړوی او د سامرسیټ سترګو ته یې په ځیر سره وکتل، او ویې ویل: "ته دې قاتل په اړه ریښتیا وایې؟ ته فکر کوې چې دا اوس د هر څه پیل دی؟"

سامرسیټ په "هوکې" سره سر ورته وښوروی.

کپتان په لوړ آواز وویل: "اوف!، ما هر وخت غوښتل چې تا غلط ثابت کړم، خو ته هر کله پر حق یې، نو ځکه د چاغ سړي قضیه تا ته در پرېږدم. او میلز، تا ته به یوه بله قضیه درکړم چې کار پرې وکړې."

میلز: "خو کپتان صاحب..."

کپتان: "خو خو نشته! دا زما پرېکړه ده. اوس ورځه!"

د میلز اعصاب ډېر خراب شول او غوښتل یې چې څوکۍ تر کړکۍ لاندې وغورځوي. هغه غوښتل چې د سامرسیټ سره پاتې شي. هغه نه غوښتل چې دوی فکر وکړي چې میلز دا دنده نوې پیل کړې ده. هغه غوښتل چې کپتان ته ور وښیي چې یوازې هم کار کولای شي. حتی که په ښار کې هم وي.

کپتان بیا په امر وویل: "تا واورېدل میلزه، ورځه!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهم څپرکی

حرص (Greed)

راتلونکی سهار سامرسیټ په خپل دفتر کې ناست وو چې کپتان یې دفتر ته ورننوتی.

کپتان وپوښتل: "خبر شوې؟"

سامرسیټ: "په څه شي؟"

کپتان: "پرون د ایلي ګولډ مړی پیدا شو."

ګولډ په ښار کې تر ټولو نامتو د مدافع وکیل وو. هیڅ داسې مجرم نه وو چې ګولډ یې دفاع نشوای کولای. هر څومره چې به مجرم بد وو، ګولډ به د مدافع وکیل په توګه د هغه دفاع کوله. که مجرم ډېرې پیسې ورکړې وای، هغه به تر پایه پورې هڅه کوله چې مجرم د محاکمه کېدو نه وژغوري. په دې یې باک لا نه کاوه چې جرم یې څومره بد دی.

کپتان وویل: "یو څوک یې دفتر ته په پټه ورغلی او ځای پر ځای یې وژلی دی، او د هغه په وینه یې پر ځمکه د (حرص) کلمه لیکلې وه."

"حرص؟"، سامرسیټ ددې پر ځای چې حیران شي، د ایلي ګولډ د نورو بدو کړنو په فکر کې ولاړ.

کپتان: "زه میلز ته دنده ورکوم چې دا قضیه مخې ته بوځي. ما ورته ویلي وه چې ډېر ژر به یوه قضیه ور وسپارم. کاشکې داسې یوه پېښه نه وای." سامرسیټ بېرته ټایپ کولو ته ادامه ورکړه، او ویې ویل:

"زه ډاډه یم چې ښه به یې مخې ته بوځي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

کپتان خپل سر ښوراوه او شکمن ښکارېده. "ستا به هغه ځای خوښ نه شي. ته پوهېږې چې ته به لاړ نشې. دا یوازې ستا په فکر کې در ګرځي چې ته تلای شې."

سامرسیټ وویل: "زه اوس دا ځای نشم پرېښودلای. ددې ځای په چاپېریال او شرایطو مې اوس هیڅ سر نه خلاصېږي. پخوا به خلکو یو ځوک دیوه دلیل پر بنسټ وژی، حتی که یو نا معلومه دلیل به هم وو. خو اوس خلک د لوبې او ساعتېرۍ لپاره نور خلک وژني، او دې ته ګوري چې څه به وروسته پېښ شي."

کپتان یوه اوږده سا و ایستله، او ویې ویل: "زه پوهېږم چې ته څه وایې. زما غوښتنه دا ده چې تا له لاسه ورنکړم. دوی نور ستا غوندې د کشف افسران نه روزي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسیټ وویل: "میلز درسره دی، هغه به ښه کار درسره وکړي."

کپتان: "خو هغه به ستا غوندې نه وي."

سامرسیټ ته هم په فکر کې ورګرځېده – لکه هغه چې نه په پوهېږي چې میلز څه کوي.

کپتان په داسې حال کې چې د آبي رنګه موادو ډک کوچنی مرتبان یې په لاس کې وو، وویل: "اوف، نیږدې مې هېر شوي وای. د چاغ سړي په معده کې دغه مواد وه. ډاکټر فکر کوي چې قاتل دا مواد په هغه باندې په زوره خوړلي دي. دا د ځمکې د فرش ټوټې دي."

سامرسیټ بېرته د ایوبانکس یا چاغ سړي اپارتمان ته لاړی. هغه غوښتل چې پوه شي چې دا آبي رنګه مواد به د کوم ځای نه شکول شوي وي. هغه هرې خوا ته وکتل خو هېڅ یې پیدا نکړای شوای، خو کله چې یې د یخچال لاندې وکتل، وپوهېدی چې دا مواد د هغه ځای نه شکول شوي وه. هغه غټې ټوټې چې د سامرسیټ په مرتبان کې وې، نوموړي هغه واخیستې او پر کوچني سوریانو یې بېرته کښېښودي، چې بېرته سمې او برابرې هلته نصب شوې. کوم چا یخچال له خپله ځایه بې ځایه کړی وو او د فرش ټوټې یې جلا کړي وې.

سامرسیټ هڅه وکړه چې یخچال د خپله ځایه را کش کړي تر څو وګوري تر شا یې څه دي. د دېوال څخه یې خاورې او چټلي پاکه کړه، او چې کله ځیر شو، نو ویې لیدل چې پر دېوال لیکلي وه (*نسورتوب*). یو پاک سپین رنګه کاغذ پر دیوال ځوړند وو. سامرسیټ هک پک شو. هغه لاس وغځوی چې کاغذ راواخلي، خو یو څه ډېر یې باید لاس ورغځولای وای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته سامرسيټ په خپل خالي اپارتمان کې د چاغ سړي د يخچال تر شا د موندل شوي ټوټې په اړه فکر کاوه.

که هغه په دې اړه څه و نه وايي، نو د ايوبانکس او ګولډ د قتلونو تر منځ تړاو ته به د هيڅ چا فکر ونه شي، او دا به ميلز ته ستونزمن وي تر څو په حقيقت پوه شي. خو سامرسيټ داسې نشواى کولاى... ميلز دې ته چمتو نه وو. ميلز خو دا فکر کاوه چې هغه ددې کار وړ دى، خو په اصل کې يې نشواى کولاى. دا تر اوسه پورې د سامرسيټ ستونزه او مسؤليت وو. نو نوموړى اوس د دوو شيانو سره مخ وو: *(نسورتوب)* او *(حرص)*.

ميلز د هغه نوټ په لوستلو چې د چاغ سړي د يخچال تر شا موندل شوى وو، ډېر تعجب وکړ، او ويې ويل: " ته به نو وايې چې د وروستيو دوو قتلونو تر منځ کوم تړاو شته."

هغه نوټ بيا ووايه، چې پر ليکلي وه: "*اوږده ده لاره خو ستونزمنه – د دوږخ د باندې، لاره ځي رڼا يې ته.*"

ميلز وويل: "دا نو څه مانا؟ آيا هغه غواړي چې موږ ته يو څه ووايي؟ دا خو ما ته لېونتوب ښکاري."

د سامرسيټ لپاره ډېره ستونزمنه وه چې ځان کنټرول کړي. خو ددې پر ځاى چې ميلز ته ووايي چې "احمق يې"، د هغه دوو کلمو انځورونه يې په لاس کې ونيول، چې پر يوه په وينو *(حرص)* ليکلي وو، او پر بل باندې *(نسورتوب)*، او ويې ويل: "آيا تا کله د اوو لويو ګناوو په اړه څه اورېدلي ميلزه؟ *حرص، نسورتوب، غوسه، حسادت، لټي، غرور او شهوت؟*"

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میلز کرار کرار سر خلاص شو او ویې ویل: "نو ته فکر کوې چې قاتل د هرې ګناه لپاره یو کس وژني؟"

سامرسیټ: "زه خو همداسې فکر کوم، همداسې نه ده؟"

میلز حیران شو او ویې ویل: "اوف، نو دا دوارې قضیې له یو بل سره تړاو لري؟"

سامرسیټ خو پوهېدی، سر یې وښوروئ چې هو کې، او ویې ویل: "تا خو د ډېر کار غوښتنه کوله، دا دی اوس کار درته پیدا شو."

د سامرسیټ د تقاعد وروسته چې به کومې څېړنې میلز تر سره کوي، د سامرسیټ په آند پایله به یې هیڅ وي، او قاتل به بېله کومې ستونزې ټول قتلونه تر سره کړي. دا په دې مانا نه وه چې میلز نه په پوهېدی. میلز په اصل کې په ځنځیري وژنو نه پوهېدی - دا سپرینګ-فیلډ نه دی.

هر څو مره چې سامرسیټ هڅه وکړه چې دا ځای پرېږدي، نه یې شوای کولای. اوس باید لاړ نشي. هغه نشوای کولای چې میلز یوازې پرېږدي. هغه باید د میلز سره یو ځای دا څېړنې او قضیې مخې ته بوځي.

څو شېبې وروسته میلز په داسې حال کې چې د ګولډ په دفتر کې یې قدم واهه، سم دلاسه یې خپل نوټونه لوستل.

د مېز تر شا پر دېوال باندې یوه غټه نقاشي وه. هغه یوه مډرنه نقاشي وه، چې په تور، سور او زرغون رنګونو باندې کرښې او شکلونه باندې رسم شوي وه. پر مېز باندې د وزن ماشین پروت وو او وینه پر وچه شوې وه. پر ځمکه باندې پر لیکل شوي پاڼو د وینو رنګ تر وچېدو وروسته سور او نصواري اووښتی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز غوښتل چې اسناد او شواهد پیدا کړي – البته داسې نښې او نښانې چې دوی باید د ثبوت موندلو په موخه د هغه نه کار واخلي. نوموړي غوښتل چې دا ثابته کړي چې سامرسیټ یوازې کس نه دی چې څېړنیز کارونه سر ته رسوي. میلز په دې باور درلود چې د پېښې محل او ځای د جرم په ثابتولو کې ډېر مهم دی. باید سندونه، نښې او شواهد موجود وي تر څو د دوی سره د مجرم په پیدا کولو کې مرسته وکړي.

میلز د یوې میانه سنې ښځې انځور راپورته کړ. په انځور کې ښځې د دروا‌غو موسکا کړې وه، ډېر آرایش یې کړی وو او ورېښتان یې هم سره رنګ کړي وه. نوموړې آغلې ګولۍ وه. قاتل د آغلې ګولۍ پر انځور باندې د هغې د سترګو پر شا او خوا په وینو ګردې حلقې رسم کړې وې.

میلز فکر کاوه آیا کېدای شي دا کوم څرک وي؟ ولې قاتل د هغې د سترګو پر شا او خوا داسې حلقې رسم کړې وې؟ آیا دا به د قاتل راتلونکی هدف وي؟ آیا هغې کوم څه لیدلي دي؟ میلز نه په پوهېدی. دا څه وه چې د میلز سره نه په خلاصېدی؟ آیا داسې څه خو به نه وي چې هغوی ورته کتل خو سر یې نه په خلاصېدی؟

راتلونکی سهار سامرسیټ په خپل دفتر کې ناست وو او د "چاغ سړي" پر قضیې باندې یې کار کاوه او میلز یې دفتر ته ورد ننه شو. د میلز په لاس کې د ګولۍ د قضیې ډېر کاغذونه وه، او ټول یې پر خپل مېز باندې کښېښودل او د ګولۍ د دفتر انځورونو ته یې کتل.

لومړی سامرسیټ غوښتل چې مرسته ورسره وکړي، خو وروسته یې فکر وکړ چې میلز باید په خپله په کار بلد شي. میلز به آخر په کار بلد شي او سامرسیټ خو درې ورځې وروسته دا ځای پرېښودی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو تر څو چې میلز خپلې څېړنې تر سره کوي او پای ته يې رسوي، نور خلک به هم مړه شي. نوموړي مرستې ته اړتیا درلوده. داسې مرسته چې لاره ورته وښودل شي. سامرسيټ خپل قلم کښېښود، او ویې ویل: "په اصل کې موږ د يو ځنځيري قاتل په لټه کې يو."

میلز پر سامرسیټ باندې په لوړ آواز نعره کړه: "ته فکر کوې چې زه احمق يم؟!!"

سامرسیټ ډېر په خواشینۍ سره وويل: "نه، مطلب مې دا نه وو. هدف مې دا وو چې موږ تر اوسه په دې اړه خبرې نه دي کړي. زما په آند موږ باید په دې اړه خبرې وکړو."

میلز: "زه نه غواړم خبرې وکړم."

سامرسیټ: "ولې؟"

میلز: " په دې خاطر که موږ پر هغه د ځنځيري قاتل نوم کښېږدو، دا قضيه به FBI (د امریکا د فدرال پوليسو څېړنيزه اداره) ځانته واخلي، او بيا موږ باید د هغوی لپاره کار وکړو.

سامرسیټ: "خو... "

میلز: "نه !، زه حتی نه غواړم په دې اړه خبرې لا وکړم."

هماغه شېبه د ټیلیفون زنګ راغی. د ټيليفون په لین کې ټرېسي، د میلز مېرمنه وه. هغې غوښتل چې د سامرسیټ سره خبرې وکړي، خو د سامرسیټ هیڅ سر خلاص نه شو چې ولې.

ټرېسي: "د کشف افسر سامرسیټه، آیا کولای شې د نن شپې ډوډۍ زموږ سره يو ځای وخورې؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسیټ: "ښه، مننه، ته ډېره مهربانه یې."

ټرېسي: "زه ډېر ښه پخلی کوم او د میلز څه مې ستا په اړه ډېر څه اورېدلي دي. مخکې له دې چې ته لاړ شې، زه غواړم ستا سره ووینم."

شپه شوه، او کله چې میلز د سامرسیټ سره خپل د اپارتمان زینو ته ختئ، ناراحته احساس یې کاوه. سامرسیټ پوهېدی چې میلز خوشحاله نه ښکاري، خو سریې خلاص نه شو چې ولې.

د ډوډۍ خوړلو په خونه کې مېز په ډېر ښه ډول د درېو کسانو لپاره چمتو شوی وو.

یوه ځوانه ښځه د پخلنځي څخه را ووتله، په کرار آواز یې وویل: "سلام ښاغلیو."

سامرسیټ ولیدل چې ټرېسي ډېره ښایسته موسکا درلودله، او ویې ویل: "سلام ټرېسي، ستاسو په لیدو خوشحاله شوم."

ټرېسي: "هیله کوم، کښېنئ، د څېښلو لپاره څه راوړم؟"

سامرسیټ خپل کوټ و ایستی، او ویې ویل: "نه مننه، اوس نه" – وروسته یې سر د پخلنځي خواته وښوراوه، او ویې ویل: "د خواړو ښه بوی دی."

ټرېسي د سامرسیټ توپنچې ته وکتل. سامرسیټ ولیدل چې ټرېسي ښه احساس و نه کړ، نو سامرسیټ وویل: "د ډوډۍ پر مېز باندې زه خپله توپنچه ایسته کوم، ځکه دا ښه نه دی چې د ډوډۍ پر وخت مو توپنچه پر بغل باندې ښتې وي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټرېسي په خندا شوه، او ویې ویل: "ته پوهېږې، هر څومره چې توپنچو ته ګورم، هغومره بد احساس را ته پیدا شي."

سامرسیټ وویل: "زه هم همداسې احساس کوم." هغه خپله توپنچه د کوټ په جېب کې کېښودله، او ویې ویل: "ما اورېده چې تاسو دواړه د ښوونځي د وخت دوستان یاست."

ټرېسي: "هو کې، زه د هغه وخت راهیسې پوهېدم چې زه به د ده سره واده وکړم."

سامرسیټ: " نو که د هغو کلونو راپدېخوا حساب ونیسو، تاسو د ډېر پخوا څخه واده کړی."

ټرېسي په خندا وویل: "هو کې، همداسې ده."

ټرېسي یو د لزانیا (یو ډول خواړه) لوښۍ پر مېز باندې کېښود، او په دوو ګیلاسونو کې یې واین واچول. کله چې پر خپله څوکۍ کېښېنستله، د سامرسیټ څخه یې وپوښتل: "تا ولې واده نه دی کړی؟"

سامرسیټ د لږ واینو څیښلو وروسته په فکر کې ولاړ او ویې ویل: "ما دوه ځلې واده کړی دی، خو په پای کې خوشحاله نه وو سره."

ټرېسي: "ما ته جالبه ده."

سامرسیټ په خندا شو او ویې ویل: "خلک ډېر ژر راباندې پوهېږي او ګوزاره نشي راسره کولای، که باور دې نه راځي د خپل خاوند څخه پوښتنه وکړه."

میلز په خندا شو، او ویې ویل: "په دې اړه خو سامرسیټ ریښتیا وایي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

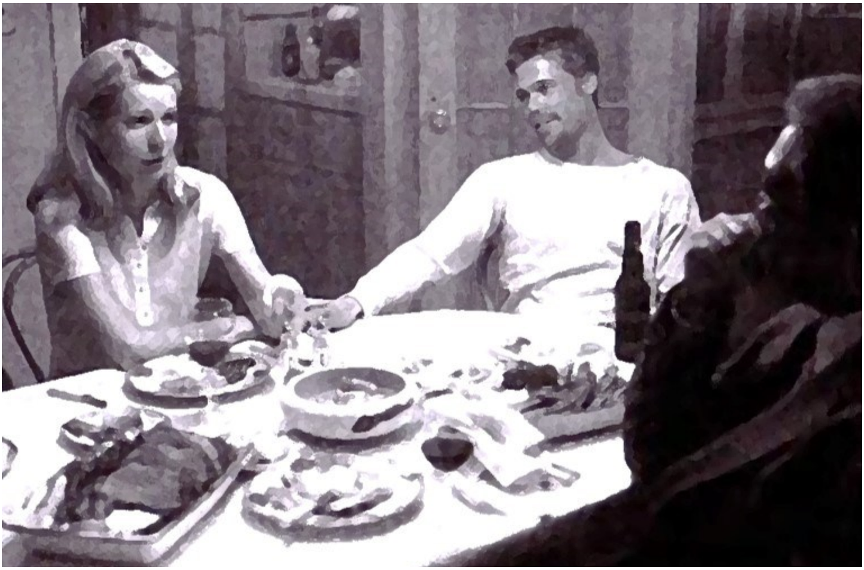

وروسته کله چې مېز پاک شو او ټرېسي ویده شوله، میلز او سامرسیټ د ګولډ د دفتر انځورونو ته کتل.

سامرسیټ وویل: "زما په فکر کوم څه ته مو سم نه دی فکر شوی، څه فکر کوې چې ګولډ به څه ډول وژل شوی وي؟"

میلز: "زما په فکر قاتل مخکې له دې چې ودانۍ د جمعې په ورځ وتړل شي، د ګولډ دفتر ته ور داخل شوی وو. د ګولډ جسد د سه شنبې په سهار باندې وموندل شو. هغه ودانۍ په دو شنبې ټوله ورځ تړلې وه، په دې مانا چې قاتل ښایي د ګولډ سره شنبه، یکشنبه او حتی دوشنبه یو ځای تېره کړې وي."

میلز د ګولډ د جسد یو انځور چې پر یوه چرمي څوکۍ باندې اخیستل شوی وو، را پورته کړ، او ویې ویل: "د ګولډ کالي ایستل شوي وه او نوموړی تړل شوی وو، خو یو لاس یې ایله وو. پر مېز باندې د وزن تله

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اصل کې د ګولۍ نه وه. هغه قاتل له ځانه سره راوړې وه. قاتل ګولۍ ته یوه تېره چاړه په لاس ورکړې وه او ورځخه غوښتل یې چې د خپل ځان ځخه خپل د بېلابېلو غړو توټې غوڅې کړي او په تله کې یې وزن کړي."

میلز یو کاغذ راپورته کړ، او ویې ویل: "دغه لیکنه هم هلته وه، ویې لوله."

سامرسیټ هغه کاغذ ولوست: *یو پونډ غوښه، نه کمه نه زیاته.*" شنبه، یکشنبه، دوشنبه. هغه ګولۍ ته پوره وخت ورکړی وو چې هلته کښېني او فکر وکړي. ته به ځه وکړې کله چې ستا پر مخ باندې یو چا توپنچه نیولې وي؟"

میلز: "ریښتیا هم!"

میلز بل انځور راپورته کړ. هغه د آغلې ګولۍ انځور وو چې پر سترګو یې په وینو حلقې رسم شوي وې. میلز وویل: "دا د آغلې ګولۍ انځور دی. که قاتل موږ ته په دې شکل وایي چې هغې کوم ځه لیدلي دي، زه نه پوهېږم چې هغه به ځه وي، خو کله چې دا پېښه وشوه، آغلې ګولۍ په ښار کې نه وه."

سامرسیټ: " کېدای شي هغه ځه نه وي چې هغې به لیدلی وي، خو هغه ځه به وي چې هغې لیدلای شوای، خو د هغه چانس به یې نه درلود؟"

میلز: "وو، خو هغې ځه باید لیدلي وای؟"

سامرسیټ خپل سر وښوراوه، او ویې ویل: "یوازې یوه لاره شته چې پیدا یې کړو."

(c) ketabton.com: The Digital Library

آغلې ګولډ په یوه خوندي کور کې وه چې امنیتي کسانو یې امنیت ساتئ. کله چې میلز او سامرسیټ هغه کور ته ور دننه شول، د میلز په فکر هغه ځای داسې ښکارېدی لکه څوک چې هلته د ځان د وژلو لپاره ورځي. آغلې ګولډ پر بستر باندې ناسته وه او ژړل یې. میلز وویل: "آغلې ګولډ، بخښنه غواړم چې په راتلو کې مې ډېر ځنډ وکړ، خو... "

آغلې ګولډ: "پروا نه کوي، هیڅ خوب مې نه دی کړی کله چې... "

هغې بیا په ژړا پیل وکړ، خپل لاس یې پر خپلې خولې داسې ټینګ ونیوی لکه خپله ژړا چې په زوره بنده کړي. میلز انځورونه را و ایستل، او ویې ویل: "آغلې ګولډ، زه ستا څخه غواړم چې دې انځورونو ته یو ځل بیا وګورې، او راته ووایه چې آیا کوم څه تا ته بې ځایه ښکاري؟ هر کوم څه چې وي؟"

خو هغې ورته ونه کتل، او ویې ویل: "ما یو ملیون ځل ولیدل، بیا ورته نه ګورم... هیڅکله هم نه."

میلز د ښځو د ژړا څخه کرکه درلودله، خو هغه پوهېدی چې دا کار باید وکړي، او بیا یې وپوښتل: " هیله کوم آغلې ګولډ، تاسو وخت لرئ، ورته وګورئ، آیا کوم څه بې ځایه ښکاري که نه."

آغلې ګولډ وویل: "هیڅ شی بې ځایه نه دی." هغې بیا انځورونو ته و نه کتل.

میلز وویل: "هلته کوم څه شته چې موږ یې نه وینو. یوازې ته زموږ سره مرسته کولای شې. موږ ستا مرستې ته اړتیا لرو، که ته انځورونو ته یو ځل بیا په ځیر سره وګورې، د قاتل په موندلو کې به زموږ سره ډېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرسته وشي."

آغلې ګوله: "سمه ده."

هغې انځورونه را واخیستل او ورته کتل یې - میلز فکر کاوه چې هغه ډېر ژر ژر ورته ګوري. هغې یوه انځور ته په ځیر سره وکتل.

میلز وپوښتل: "څه دې وموندل؟"

آغلې ګوله: "نقاشي"

په انځور کې یو مېز وو چې تر شا یې پر دېوال باندې یوه غټه نقاشي وه.

میلز: "په نقاشي باندې څه شوي دي؟"

آغلې ګوله میلز ته داسې وکتل لکه هغه چې کوم غلط کار کړی وي، او ویې پوښتل: "دا ولې سرچپه ده؟"

سامرسیټ انځور د ښځې څخه واخیستی او ویې ویل: "سرچپه؟"

میلز او سامرسیټ سمدلاسه د ګوله دفتر ته ولاړل. سامرسیټ تقاشۍ ته وکتل او ویې ویل: "ته داډه یې چې زموږ کسانو به دا نقاشي بېځایه کړې نه وي؟"

میلز: "حتی که لاس یې هم ور وړی وي، انځورونه له مخکې نه اخیستل شوي دي."

سامرسیټ هغه نقاشي له دېوال څخه را جلا کړه، میلز فکر کاوه کېږي د هغه تر شا کوم بل پیغام په وینو باندې لیکل شوی وي. خو هلته هیڅ هم نه وه. میلز وویل: "دلته هیڅ هم نشته. هغه موږ غولوي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسیټ فکر وکړ چې کېږي میلز به ریښتیا وایي، او ویې ویل:

"دلته باید یو څه وي." سامرسیټ د دېوال هغه برخې ته کتل چې نقاشي پر ځوړنده وه.

میلز: "هغه به څه وي؟"

سامرسیټ: "یو ځل چُپ شه، زه فکر کوم."

دا خبرې میلز خواشینی کړ. آیا سامرسیټ په ریښتیا دا فکر کاوه چې میلز یو احمق دی؟

سامرسیټ یو برس او یوه کوچنۍ کوتۍ له جېبه را وایستله. پر یوې څوکۍ ودرېدی او د ګوتې د نښې اخیستلو پوډر یې په برس باندې پر دېوال وموږل، او ویې پوښتل:

"آیا پوهېږې چې دا کار څنګه وکړې؟"

میلز په شک کې شو، خو سامرسیټ خپل کار ته ادامه ورکړه. میلز هڅه کوله چې حوصله وکړي او غوښتل یې وګوري چې سامرسیټ څه وموندل.

میلز: " څه دي؟ ته څه وینې؟ هیڅ هم نه! همداسې نه ده؟"

سامرسیټ: "انتظار وباسه، صرف انتظار. تر اوسه پورې لا زه کار کوم. په پای کې سامرسیټ ګوښه شو، او میلز په ځیر سره هغه ځای ته وکتل چې سامرسیټ په برس باندې وموږئ.

په ډېر روڼ خط په ګوتو لیکل شوي وه: "*زما سره مرسته وکړه.*" او د ګوتو نښې لکه د مښوانۍ خط څرګندې ښکارېدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میلز هیڅ باور نه راتلی. هغه په تعجب سره سامرسیټ ته وکتل او فکر یې وکړ چې سامرسیټ په ریښتیا هم ډېر ځیرک دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دريیم څپرکی

لټي (Sloth)

سامرسیټ غوښتل وپوهېږي چې د ګوتو نښې به د قاتل د ګوتو د نښو سره یو شان وي او که نه. سامرسیټ او میلز کمپیوټر-کار ته کتل، او هغه لټول پیل کړه.

کمپیوټر-کار وویل: "دا خو درې ورځې نیسي، نو ولې دباندې نه ایساریږئ؟"

د کمپیوټر د خونې دباندې یو زوړ کوچ پروت وو. سامرسیټ پر کښېنستی او خپل ساعت ته یې وکتل. دشپې د یوې بجې نه شل دقیقې تېرې شوي وې. میلز د کوکا کولا یوه کوتۍ د ماشین څخه را وایستله او د سامرسیټ څنګ ته کښېنستی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز وپوښتل: "ته فکر کوې چې دا سړی لېونی دی او مرستې ته اړتیا لري؟ آیا د هغه ستونزه همدا ده؟"

سامرسیټ: " نه، زه داسې فکر نه کوم. داسې امکان نه لري. زه فکر نه کوم چې هغه به زموږ څخه غواړي چې ددې کار څخه یې منع کړو، هغه به تر هغه وخته پورې دا کار کوي تر څو چې خپلې موخې ته ورسېږي."

میلز: "زه نه پوهېږم. ډېر خلک شته چې داسې کارونه کوي خو په اصل کې نه غواړي تر سره یې کړي، خو په مغز کې یې داسې شیان ورګرځي چې باید بد او غلط کارونه وکړي."

سامرسیټ خپل سر وښوراوه او ویې ویل: "خو دا سړی نه. د هغه په مغز کې به ډېر شان ورګرځي، خو دا قتلونه یې په ډېرې هوښیارۍ سره پلان کړیدي. هغه به تر هغه وخته پورې دا کار ته دوام ورکوي تر څو چې خپل هدف ته ورسېږي."

میلز څه و نه ویل. خپل کوک یې وڅیښل - او سامرسیټ ته یې کتل.

سامرسیټ وپوښتل: "څه چُرت وهې، کومه ستونزه خو به نه وي؟"

میلز: "ولې هیڅ څوک باور نه کوي چې ته به تقاعد شې؟"

سامرسیټ نه پوهېدی چې دې پوښتنې ته څنګه ځواب ورکړي، ځکه کله کله به هغه په خپله هم په ځان باور نه درلود. سامرسیټ وویل: "آیا هغه څه چې دې نن شپه آغلې ګولډ ته د قاتل د نیولو په اړه وویل، ریښتیا وه؟"

میلز: " البته چې!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسيټ: "ما هيڅکله هغې ته داسې خبره نشواى کولاى. ما ډېر قاتلان ليدلي چې له ځانه دفاع کوي او يا ځان په لېونتوب اچوي. هغه قاتلان چې پيسې لري ځانته د ګولډ په شان د مدافع وکيل نيسي تر څو د هغه نه دفاع وکړي. ډېرى کسان ورک شي. هغوى په څو اوونيو او مياشتو کې خلک ووژني او بيا ورک شي. زه ستا په شان فکر نشم کولاى، نو ځکه زه غواړم لاړ شم."

ميلز: "که ته داسې فکر کوې نو موږ اوس څه وکړو؟ را ته ووايه؟"

سامرسيټ: "موږ ټول شواهد را ټولوو. ټوله ليکو، او هيله به کوو چې کومه ورځ به ګټه ورڅخه واخيستل شي."

سامرسيټ پوهېدى چې هر څه چې به هغه کول، د نوموړي د غوښتنې سره به تل پاى ته نه رسېدل. په پاى کې به دوولسو معمولي کسانو پرېکړه کوله چې يو مجرم ګناهکاره دى او که نه.

څو ساعتونه وروسته کپتان د دوى مخې ته راغلئ او ويې ويل: "پاڅېږئ خوبکانو! دغه دى ګټونکى!"

ميلز او سامرسيټ ته پر کوچ باندې خوب ورغلى وو. ميلز خپل ساعت ته وکتل، د سهار ۶:۲۵ بجې وې. د هغه په فکر پوره خوب يې نه وو کړى.

کپتان ميلز او سامرسيټ ته يو انځور وروښودى او ويې ويل: "دغه دى ستاسو سړى." هغه د يو ځوان سړي انځور وو چې ډنګر مخ يې وو، اوږده وربېښتان يې درلودل او په غوږونو کې يې ډېر شمېر حلقې او غوږوالي وه. عمر يې ۲۵ کلن ښکارېدى او نوم يې ويکتور ډورکين وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کپتان: "موږ ډورکین پېژنو. هغه د غلا او جنسي جرمونو په تور په زندان کې وو. آخر ځل چې پولیسو ونیوئ، د خپل وکیل په مرسته بېرته ایله شو. وکیل یې ایلي ګولډ وو، ښاغلی (حرص)."

د میلز سترګې وځلېدلې، او ویې ویل: "دا زموږ د قضیې سره تړاو لري!"

کپتان: "ودرېږه، د میاشتو میاشتو راپدېخوا نه چا ډورکین لیدلی او نه یې د هغه په اړه څه اورېدلي، خو موږ یو آدرس موندلی او پسې ګرځو."

یو سور سری افسر د کلیفورنیا په نامه د څلورو نورو یونیفورم لرونکو افسرانو سره د دوی لورې ته ور ودانګل. کپتان په امر ورکولو پیل وکړ.

سامرسیټ د میلز څخه وپوښتل: "څه فکر کوې، آیا ډورکین قاتل دی؟"

میلز اول یو څه فکر وکړ، او بیا یې وویل: "داسې خو نه ښکاري، ته څه فکر کوې؟ زه فکر نه کوم چې زموږ قاتل به داسې ځانګړتیاوې ولري."

سامرسیټ سر وښوراوه، او ویې ویل: "نه، زموږ سړی نورې موخې لري. ډورکین خو داسې ښکاري لکه سهار چې د خوب د بستر نه د راپاڅېدو توان لا ونلري."

میلز: "وو، خو د ګوتو د نښو په اړه څه نظر لرې؟"

سامرسیټ یوه اوږده سا وایستله او ویې ویل: "وو، دا د هغه دي. ګومان کوم چې هغه به وي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز او سامرسیټ په موټر کې سپاره وه، او موټر یې هغه تور موټر څارئ کوم چې کلیفورنیا او یونیفورم لرونکي پولیس یې د ډورکین اپارتمان ته وړل. سامرسیټ خپله توپنچه را وایستله، او ویې ښوروله.

میلز: "کله ویشتل شوی یې؟"

سامرسیټ: " په مرمۍ باندې؟ نه. درویشت کاله کېږي چې کار کوم، یوازې مې درې ځلې خپله توپنچه را ایستلې ده. حتی یو ځلې مې هم ټک نه دی کړی. " هغه خپله توپنچه بېرته په بغل کې کښېښودله، او ویې پوښتل: " ته څنګه؟"

میلز خپل سر وښوراوه: " نه هیڅکله نه یم ویشتل شوی. یو ځلې مې خپله توپنچه را ایستلې ده... او فیر مې په وکړ. "

سامرسیټ: " ریښتیا؟"

میلز: "هوکې... هغه مې اول ځل وو چې د هغه ډول پېښې سره مخامخ شوم. یو سړي خپله مېرمنه وژلې وه. ما فکر نه کاوه چې هغه به داسې کس وي چې پر پولیس باندې به فیر وکړي. کله چې مې د کور دروازه ور ماته کړه، هغه تر کړکۍ دباندې پر یوه پولیس باندې خپله توپنچه نیولې وه. هغه یو ځل فیر وکړ او ما پنځه ځلې. "

سامرسیټ: " آخر څه وشول؟"

میلز لومړی یو څه فکر وکړ، او بیا یې کیسه بل ډول بیان کړه، ځکه هغه احساس کاوه چې ګرم دی، او ویې ویل: " ما هغه ووژئ، خو هغه بل پولیس پر پښه باندې وویشتل شو. "

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز فکر کاوه چې آیا سامرسیټ ته ووایې او که نه – چې په ریک باندې په اصل کې څه شوي وه.

سامرسیټ: "د هغه سړي وژل تا ته څه ډول احساس درکړ؟"

میلز: "ما فکر وکړ چې دا ډېر غلط کار وو. خو ته پوهېږې... زه باید ووایم چې ما هغه شپه ډېر ښه خوب وکړ."

خو میلز د ریک په اړه نه پوهېدی چې وروسته په هغه باندې څه وشول. وروسته چې کله میلز خبر شو چې ریک په پښو ګوډ شو، نو هغه ته به سم خوب نه ورتلی. هغه ته تر اوسه پورې سم خوب نه ورځي. سامرسیټ یو څو شېبې په چُرت کې ولاړ او وروسته یې وویل: "ښه، زه ځان خوشبخته احساسوم، ما تر اوسه پورې هیڅ څوک نه دی وژلی."

میلز سر وښوراوه، او په فکر کې یې ور ګرځېده، چې نن ورځ به د هماغې شپې غوندې وي؟ آیا پر سامرسیټ به فیر وشي؟ ځکه میلز خو ډېر سُست دی. هغه له ځانه سره فکر وکړ چې – نه! – هغه نه غوښتل چې بیا داسې وشي.

موټر د دوی مخې ته د ډورکین د اپارتمان د ودانۍ سره ودرېدئ. یونیفورم لرونکو پولیسو د ودانۍ خوا ته ور ودانګل. سامرسیټ او میلز هغوی وڅارل. د میلز خوله وچه وچه کېده. هغه ته هغه شپه ور په یاد شوه کله چې ریک وویشتل شو. کله چې د زینو پټیو ته ختل، هغه خپله توپنچه را و ایستله. په درېیم پوړ کې یې یو نشه سړی په پښو کې ور ولوېد چې حتی د خپل ځایه خوځېدای لا نشوای. وروسته هغوی د ډورکین اپارتمان ته ورسېدل. کلیفورنیا نور ټوله تر شا کړل ترڅو نورو دوو کسانو ته لاره ایله شي او دروازه ماته کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې دروازه ماته شوه، کلیفورنیا په لوړ آواز وویل: "وخوځېږئ! -پولیس! -پولیس! " هغه کله چې ماته دروازه پوري وهله، په لوړ آواز یې لارښوونې ورکولې.

کله چې میلز وردننه شو نو ویې ولیدل چې هغه یو کوچنی، چټل او په دوړو لړلی اپارتمان وو. یونیفورم لرونکي افسران هرچېرته وه.

کلیفورنیا بیا په لوړ آواز غږ وکړ: "دلته! "

میلز وځغستل چې د خوب کوټې ته لومړی ننوځي. پر یوه کوچني بستر باندې یو نفر تر چټلې روجایي لاندې پروت وو. کلیفورنیا چې خپله توپنچه په دواړو لاسونو نیولې وه، د بستر خوا ته کرار کرار ورنیږدې شو. میلز هم خپله توپنچه په دواړو لاسونو نیولې وه. هغه ته په فکر کې ور ګرځېده ښایي د روجایي لاندې به د ډورکین په لاس کې توپنچه وي. هغه به پر کلیفورنیا باندې فیر وکړي، لکه څنګه چې پر ریک باندې فیر شوی وو.

کلیفورنیا په لوړ آواز وویل: "سهار په خیر!"

نفر هیڅ و نه خوځېد.

کلیفورنیا بیا په لوړ آواز وویل: " راولاړ شه ! - درته وایم چې ولاړ شه ! "

سامرسیټ د دروازې دننه وکتل، او هلته ډېر بد بوی وو. د بستر پورته پر دېوال باندې *(لتهي)* لیکل شوي وه.

کلیفورنیا روجایي راپورته کړه. وروسته ټولو ته دا ښکاره شول چې ډورکین نه غوښتل چې فیر وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه پر بستر باندې ټینګ تړل شوی وو او ډېر ډنګر ښکارېدی، هیڅ څه یې په ځان نه وه، یوازې پوست او هډوکې وه. پر سترګو یې یو بنداژ را تاو شوی وو. سامرسیټ د ډورکین یو انځور را و ایستی، میلز وپوښتل: "آیا دا ډورکین دی؟"

سامرسیټ: "هوکې، دا ډورکین دی."

کلیفورنیا خپله توپنچه د ډورکین پر ښي بازو باندې ونیوله. د هغه لاس د څنګل څه پرې وو. میلز خپل سر ښوراوه، او څه چې یې لیدل هیڅ باور یې نه پرې کاوه، او هماغه شېبه یې وویل: "اوف -نه -نه!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه پولیس ځیني انځورونه چې پر دېوال باندې ځوړند وه، سامرسیټ ته وروښودل. هغه د ډورکین انځورونه وه او هغه وخت اخیستل شوي وه چې نوموړی پر بستر باندې تړلی وو، او د هر انځور لاندې نېټه هم لیکل شوې وه – په هر انځور کې یو تر بل – ډورکین لا نور هم ډنګر ښکارېدی.

پولیس وویل: "ټوله د وه پنځوس انځورونه دي، ما وشمېرل."

سامرسیټ د لومړي انځور نېټې ته وکتل، او ویې ویل: "پوره یو کال د مخه، په همدا ورځ –دا قاتل به څه ډول سړی وو؟"

ناڅاپه د جسد څخه لوړ آواز راپورته شو. کلیفورنیا پر یوې څوکۍ باندې پرشا ولوېد، او په لوړ آواز یې وویل: "هغه ژوندی دی!"

د ډورکین خوله خلاصه وه او شونډې یې لږ خوځېدلې وې. د ستونې څخه یې یو عجیبه آواز راوتئ.

کلیفورنیا بیا وویل: "هغه ژوندی دی! – ژر یو امبولانس را وغواړئ!"

سامرسیټ او میلز د غرمې وروسته بېرته خپل دفتر ته ولاړل. سامرسیټ داسې ښکارېدی لکه د ټولې نړۍ وزن چې د هغه پر اوږو باندې بار وي. میلز په هغه ډېر ځورېدی. سامرسیټ یوازینی کس نه وو چې دا قضیه وڅېړي.

میلز وویل: "زه غواړم چې هغه دستګیر کړم، ته پوهېږې، زه غواړم چې ښه یې ووهم."

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسیټ ځینې کاغذونه راپورته کړل او ویې ویل: "تا دا ولیدل؟ د ډورکین د اپارتمان کرایه په منظم ډول ورکول کېده. قاتل ډېره هڅه کړې وه او په پوره نظم سره یې دا پلان جوړ کړی وو تر څو چې ډورکین دومره ډېره موده ژوندی وساتي. پوره یو کال – تر نن ورځې پورې – او د هغه د اپارتمان کرایه یې هم ورکوله. هغه پوهېږي چې څه باید وکړي. او پوره حوصله ورته لري."

د سامرسیټ هغه نوټ او پیغام ور په یاد شو: *لاره اوږده ده، او ډېره ستونزمنه*... او اووه لویې ګناوې... ؟

د سامرسیټ د کتاب لوستل ډېر خوښېدل. ښایې د قاتل هم د کتابونو لوستل ډېر خوښېدل. کېږي ډېر لوست او مطالعې نوموړي ته دا مفکوره ورکړې وي.

هغه میلز له ځانه سره عامه کتابتون ته بوتلی. سامرسیټ داسې سړی وو چې هر ځای یې دوستان درلودل. په لنډ وخت کې، نوموړي یو داسې د کمپیوټر چاپ–شوی لیست تر لاسه کړ چې د هغو کسانو نومونه پکښې وه کوم چې جنایي او یا هم د ګناوو، کلیساوو او انسان وژنې په اړه یې کتابونه لوستلي وه، او همدارنګه داسې کتابونه چې د قاتلینو د خوښې وړ وه.

هغوی د سامرسیټ په موټر کې کښېنستل او لیست یې لوستی. میلز فکر وکړ دوی خپل وخت ضایع کوي.

سامرسیټ: "کوم نوم دې پیدا کړ؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز: "دلته یو نوم شته، چې باید ویې ګورو –دغه سړي کابو ... دېرش ډوله داسې کتابونه لوستلي دي."

سامرسیټ: " څه نوم یې؟ "

میلز: "باور به دې را نشي –جان ډو* نوم یې. "

**پـه لوېدیځـو هیـوادونو کې "جان ډو - John Doe" یو عام نوم دی او د هرچا لپاره چې اصلي نوم یې معلوم نه وي، استعمالېږي. نو ځکه میلز سامرسیټ ته وویل: "باور به دې رانشي...جان ډو نوم یې."*

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورم څپرکی

جان ډو (John Doe)

د جان ډو اپارتمان د ښار د یوې ښوزلې سیمې په یوه نرۍ کوڅه کې وو. هغوی لفټ ته ورغلل او شپږم پوړ ته ور ختله. د جان ډو آپارتمان د ودانۍ په مخ کې وو، خو سامرسیټ دا فکر وکړ حتی که جان ډو هغوی ووینې، بیا به هم ونه پوهېږي چې دوی د څه لپاره هلته ورغلي.

میلز دروازه په زوره وټکوله. د سامرسیټ یو آواز ورپه غوږ شو، خو د جان ډو د اپارتمان څخه نه وو. هغه شاته وکتل او یوه توره سایه یې پر دروازه باندې ور په سترګو شوه. وروسته یې یوه توپنچه ولیدله. سامرسیټ په لوړ آواز وویل: "میلز!"

سمدلاسه د توپنچې فیرونه شول، دواړو ځانونه پر ځمکه واچول او پروت یې وکړ. د توپنچې آواز د سامرسیټ غوږ ورپه درد کړ. د جان ډو د اپارتمان پر دروازه باندې د مرمۍ سوریان راښکاره شول.

سامرسیټ وپوهېدی چې دا هغه ډول مرمۍ دي چې په سر کې سوریان لري، او په فکر کې یې ورګرځېده که دا مرمۍ پر میلز لګېدلې وای، نو ده باید ټرېسي ته د میلز د مړینې خبر ورکړی وای. خو میلز مخکې له دې چې سامرسیټ یې منع کړي، خپله توپنچه یې را و ایستله او د جان ډو پسې یې چابک ور وځغستل.

سامرسیټ وویل: "احتیاط کوه" –ځکه هغه د ټرېسي تشویش کاوه.

سامرسیټ میلز څارۍ او لاندې پوړ ته یې پسې ځغستل. جان ډو په لاندې پوړ کې ولاړ وو او توپنچه یې په لاس کې نیولې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې جان ډو بیا فیر وکړ، میلز تر شا شو. مرمۍ د سامرسیټ تر څنګ پر دېوال باندې ولګېدله.

میلز بیا هم ایسار وو چې جان ډو بل فیر وکړي، خو پر ځای یې د دروازې د ترړل کېدو آواز ور په غوږ شو. ډېر په چابکۍ سره میلز تر دروازې وځغستل او ویې لیدل چې جان ډو هم ځغستل. جان ډو یوه ښځه پورې وهله او د هغې په اپارتمان ور دننه شو.

میلز چې کله جان ډو څارۍ نو په لوړ آواز یې وویل: "پولیس!" –او میلز هم اپارتمان ته ور دننه شو. جان ډو د کړکۍ له لارې د اوسپنې پر یوه زینه باندې –چې په بېړنیو حالتونو کې کار ترې اخیستل کېږي –ژر ژر ښکته کېدی. میلز هم د کړکۍ په لورې وځغستل. جان ډو بیا فیر وکړ، او د کړکۍ ښیښه یې ماته کړه. کله چې میلز وکتل، جان ډو ورته نه ښکارېدی، خو د ځغستا آواز یې ور په غوږ کېدی.

میلز هم د اوسپنې پر زینه باندې ښکته شو او پر ځمکه یې ټوپ وکړ. کله چې یې پر سړک ځغستل، غوښتل یې چې نعرې ووهي. په کوڅو کې د خلکو ډېره ګڼه ګوڼه وه، او میلز ته مشکله وه چې جان ډو وویني. یو ځل –ناڅاپه یې جان ډو ولیدی. جان ډو ایسار وو چې موټران کم شي او تر سړک تېر شي.

میلز د سړک په لورې وځغستل. موټران او لاریانې په ډېر سرعت تېرېدلې او موټر چلوونکو پر میلز نعرې وهلې.

جان ډو لیدل چې میلز هغه څاري. هغه د موټرانو تر بېروبار تېر شو او یوې تنګې نرۍ کوڅې ته ور دننه شو، او بیا پسې ورک شو. میلز یې هم تر شا وو، او په چټکۍ یې پسې ځغستل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز ناڅاپه ډېر ټینګ پر مخ وغورځېد. توپنچه یې د لاس څخه ولوېده –او هغه خپله واورېده چې توپنچه یې پر ځمکه ولګېده –او خپله هم پر ځمکه ولوېدی. درد یې دومره ډېر وو چې میلز یې ډېر ناتوانه کړ. هغه چې پر ځمکه ولوېدی په فکر کې یې ورګرځېده چې کېږي په یوه کلکه تخته وهل شوی وي –او یا هم په یوه غټ لرګي باندې. د میلز پام نه شو چې څه شوي وه، خو د هغه په فکر کې دغه دوه شان ورګرځېدل. جانډو په اصل کې هغه په یوه تخته باندې وهلی وو.

میلز وپوهېدی چې پزه یې ماته وه. هغه ټوخله او د خولې څخه یې وینې را تلې. هڅه یې کوله چې خپلې سترګې پرانیزي. هغه د یو سړي دوې پښې ولیدلې چې د میلز توپنچه راپورته کوي. میلز هڅه کوله چې خپله توپنچه په خپله را پورته کړي، خو هغه درد دومره بد وو چې میلز ددې توان نه درلود تر څو له خپل ځایه ښور لا وخوري. وروسته یې پام شو چې د هغه خپله توپنچه یې پر مخ باندې ور نیولې وه. د میلز خوله د وینو ډکه وه، سم یې لیدلای نشوای، او هیڅ یې نشوای کولای.

لږ شېبه وروسته، توپنچه یې د مخ څخه لېرې شوه. هغه ژوندی وو. وروسته یې احساس وکړ چې پر ټټر باندې یې یو څه راولېږي. بیا یو څه یې پر نس راولوېدل. جانډو د میلز د توپنچې مرمۍ را ایستلې او د هغه پر سینه باندې یې ور غورځولې. هغه ولیدل چې جانډو بیا ځغستل، میلز لکه ړوند سړی بیا یې غوښتل چې خپله توپنچه بېرته را واخلي او مرمۍ پکښې تېرې کړي.

سامرسیټ چابک او په ځغستا میلز ته را ورسېدی، او ویې ویل: "میلزه!، ته جوړ یې؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د میلز تر څنګ پر زنګنو کښېنستی او ویې ویل: "زه به اوس امبولانس را وغواړم."

میلز کرار ولاړ شو، او ویې ویل: "نه، زه ښه یم."

سامرسیټ وپوښتل: "څه وشوه؟"

میلز ډېر په غوسه وو، او خبرې یې نه کولې. هغه د خپل سترګو څخه وینې پاکې کړې او درد یې دومره ډېر وو چې سامرسیټ هغه په غېږ کې ونیوئ. سامرسیټ غوښتل وپوښتي چې څه پېښه وه. خو میلز ډېر په غوسه وو. سامرسیټ پوهېدی چې میلز به یو ډېر لوی حماقت وکړي.

څو شېبې وروسته، د جان ډو د اپارتمان ماته دروازه په ډېرې اسانۍ سره پرانیستل شوه. دننه ډېره تیاره وه ځکه ټول دېوالونه تور رنګ شوي وه، او همدا رنګه کړکۍ هم تورې رنګ شوي وې. په بله خونه کې یوازې یو څراغ او یوه څوکۍ وه. یوه بله کوټه هم توره رنګ شوې وه. هلته یو کوچنۍ تخت پروت وو چې خیرنه روجایي پر پرته وه. د خونې په منځ کې یو کوچنی مېز د یوه څراغ سره پروت وو. د مېز دننه د دواوو پاک بوتلان او د مرمیو کوتۍ پرتې وې. میلز ولیدل چې ځینې مرمیانو په سر کې سوریان درلودل - چې "پولیس وژونکي" مرمۍ ورته وایي.

د کوټې په کونج کې یو بل کوچنی مېز پروت وو. پر سر یې ډېر توکي منظم پراته وه او یو مرتبان هم پر پروت وو چې د ننه یې د انسان لاس وو.

د میلز په فکر کې ور وګرځېدل - د ویکټور ډورکین لاس، "اوف..."

میلز تشناب ولید. په هغه کې خام-رنګه سور څراغ لګېدی. جان ډو د هغه څخه د عکاسۍ تیاره کوټه جوړه کړې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شا او خوا فلمونه ځړېدل. پر دېوالونو باندې هر چېرې انځورونه موښتي وه. د پيټر ايوبانکس انځورونه هم وه – کله چې ژوندی وو. د ايلي ګولډ انځورونه وه – کله چې يې خپل د ځان غوښې غوځولې. د ويکټور ډورکين انځورونه هم وه، کله چې يې د تصوير اخيستلو په وخت کې د مرستې او همدردۍ غوښتنه کوله. د يوې ژړ ورېښتانو والا نجلۍ انځورونه هم وه چې پر يوه بستر باندې ناسته وه. هغه روغه او جوړه وه، خو ډېره ناآرامه ښکارېدله.

ميلز ليدل چې جان ډو د خلکو په وژلو کې ډېره هڅه کړې وه، او هر کار ته به مخکې له مخکې چمتو وو. د سامرسيټ او ميلز انځورونه هم وه -کله چې د ډورکين په اپارتمان کې اخيستل شوي وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه د ټلیفون زنګ راغی. میلز د تشناب نه دباندې وځغستل. سامرسیټ وویل: "د ټلیفون آواز له کومه ځایه راځي؟"

میلز ټلیفون د خوب په کوټه کې وموند، پورته یې کړ او ویې ویل: "هلو."

هیڅ کوم ځواب نه وو. یو چا زنګ وهلی وو خو خبرې یې نه کولې. میلز بیا وویل: "هلو."

په نري آواز جان ډو وویل: "ډېر ښه، زه نه پوهېږم چې تاسو څنګه وموندلم، خو د هرې ورځې په تېرېدو سره زه تاسو نور هم ستایم."

میلز: "ښه جان ډو، راته ووایه..."

جان ډو: "نه نه! ماته غوږ ونیسه!، زه باید اوس خپل پلان ته بدلون ورکړم. ما تاسو ته په دې خاطر زنګ ووهئ چې درته ووایم تاسو ډېر هوښیاران یاست، او غواړم چې بخښنه وغواړم ځکه ستاسو یو کس راڅخه ټپي شو."

میلز ډېر په غوسه وو، او هیڅ ځواب یې ور نه کړ.

جان ډو ادامه ورکړه: "زه غواړم چې نورې خبرې وکړم، خو نه غواړم چې مخکې له مخکې هر څه افشا کړم..."

میلز: "هدف دې څه دی؟"

جان ډو: "بیا به سره وینو."

میلز: "یو ځل ټلیفون مه قطع کوه..."

جان ډو وختي لا ټلیفون قطع کړی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله کوټه بیا د جانډو کتابتون وو. درې دېوالونه په کتابونو ډک وه. هماغه ډول کتابونه وه کوم چې جانډو د عامه کتابتون څخه اخیستي وه. سامرسیټ حیران وو چې جانډو د دومره کتابونو د لوستلو لپاره څنګه وخت درلود. یو دېوال بیا په کتابچو ډک وو، چې شمېر یې زرګونو ته رسېدی. هرې کتابچې شا او خوا ۲۵۰ مخه درلودله، پر ټولو ورقو باندې جانډو په خپل قلم باندې لیکنې کړې وې، او یو شمېر انځورونه چې د مجلو څخه غچي شوي وه، پکښې پراته وه.

میلز فکر کاوه چې دا یو لېونتوب دی، خو سامرسیټ بیا داسې فکر نه کاوه. هغه فکر کاوه چې دا یو ډاروونکی او په زړه پورې کار وو. د جان ـ ډو لیکنو سامرسیټ وډاروئ، خو سامرسیټ ساعتونه تېرول چې ویې لولي او هڅه یې کوله چې د جانډو په نظریو باندې پوه شي.

د جان ډو د اوس زمانې د خلکو د ژوندانه طریقه نه خوښېدله. سامرسیټ د ډېرو شیانو سره همغږی وو. دا یوازینی دلیل وو چې نوموړي غوښتل تقاعد شي او د ښار څخه دباندې ژوند وکړي. خو جانډو بیا غوښتل چې بدلون راولي. خو ستونزه دا وه چې جانډو په خپله هم جوړ نه وو. د خلکو وژل به هیڅکله بدلون رامنځته نه کړي.

سامرسیټ په داسې حال کې چې کتابچې لوستلې، میلز کوټې ته ور ننه شو او ویې پوښتل: "آیا جانډو د قتلونو په اړه کوم څه لیکلي دي؟"

سامرسیټ: " نه، داسې کوم څه مې و نه موندل، آیا ستا سره کوم څه نوي شته؟"

میلز سامرسیټ ته د یوې ژړ وربېښتانو نجلۍ عکس وښودی چې د یوې کوڅې په پای کې ولاړه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز: "په تشناب کې د دې ښځې عکسونه د جانډو د نورو قربانیانو سره ځړېدل."

سامرسیټ: "دا ښه نښه نه ده چې جانډو ستا عکس هم واخیستی، ته پوهېږې چې دا ښځه به څوک وي؟"

میلز سر وښوراوه، او ویې ویل: "نه، خو هر څوک چې ده، د جانډو په پلان کې ده..."

سامرسیټ: "باید د دفتر څخه معلومات تر لاسه کړو، کېږي هغوی وپوهېږي چې دا څوک ده. کېږي موږ بریالي شو – او تر هغه وخته پورې چې دا سا باسي موږ یې باید پیدا کړو."

سامرسیټ خپل ساعت ته وکتل، تر یوولسو تېرې وې، نو ویې ویل: "باید اوس کور ته ولاړ شو، او یو څه خوب وکړو."

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځم څپرکی

شهوت (Lust)

یو ساعت وروسته کله چې سامرسیټ پر بستر باندې پروت وو، د ټلیفون زنګ ورته راغی. هغه د ټرېسي زنګ وو. سامرسیټ ساعت ته وکتل – نیمه شپه وه. سامرسیټ وپوښتل: "ټرېسي، خیریت خو دی؟"

ټرېسي: "هوکې، خیریت دی، وبخښه چې ناوخته مې زنګ ووهی. زه صرف غواړم.... د یو چا سره خبرې وکړم. آیا زما سره لیدلای شې؟ سبا سهار څنګه؟"

سامرسیټ: "زه نه پوهېږم ټرېسي، ته ډېره وارختا ښکارې."

ټرېسي: "زه ډېر د حماقت احساس کوم، خو باید ووایم چې ته په دې ښار کې یوازینی کس یې چې زه یې پېژنم."

د سامرسیټ هیڅ سر نه خلاصېدی چې د هغه لپاره به څه وکړای شي، او ویې ویل: "ټرېسي، تر خپل توانه پورې به در سره مرسته وکړم."

ټرېسي: "که سبا راسره ملاقات کولای شې، نو بیا زنګ راته ووهه. زه باید اوس ولاړه شم. ښه شپه." هغې ټلیفون بند کړ.

راتلونکی سهار سامرسیټ د ټرېسي سره د پولیسو حوزې ته نیږدې په *پارتینون قهوه خانه* کې سره ولیدل.

سامرسیټ: "ټرېسي، اوس راته ووایه، څه خبره ده؟"

ټرېسي: "تا ته دا ښار ښه معلوم دی، او ته دلته د ډېر پخوا راهیسې ژوند کوې."

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسیټ سر وښوراوه، او ویې ویل: "دلته ژوند کول ستونزمن دی."

ټرېسي: "د هغه وخت نه چې دلته راغلې یم، سم خوب مې نه دی کړی. زه خوندي احساس نه کوم. حتی په کور کې لا نه."

سامرسیټ نه پوهېدی چې څه ووایي. باید هغه د خپل خاوند سره په دې اړه خبرې وکړي، نو ویې ویل: "د میلز سره خبرې وکړه. هغه به تا ښه درک کړي."

ټرېسي: "زه نه پوهېږم چې ولې مې تا ته وویل چې راشه. "په داسې حال کې چې د ټرېسي لاسونه رېږدېدل، ویې ویل: "ته پوهېږې، زه یوه ښوونکې یم. ما هڅه کوله چې دلته په یوه ښوونځي کې ځانته کار ومومم. خو دلته ټوله ښوونځي ... عجیبه او وېروونکي دي." هغه کرار کرار په ژړا شوه.

سامرسیټ: "څه دې ډاروي؟"

ټرېسي: "زه امیندواره یم... "

سامرسیټ: "ټرېسي، ته باید زما سره په دې اړه خبرې ونه کړې."

ټرېسي: "زه له دې ښار نه کرکه لرم."

سامرسیټ اوږده سا وایستله او ویې ویل: "آیا ته غواړې چې دا کوچنی ولرې... ؟"

ټرېسي: "هوکې، زه غواړم چې ماشومان ولرم."

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسيټ: "ټرېسي، زه تا ته يو ازې يوه مشوره درکولای شم. که ته نه غواړې چې دا کوچنی ولرې، نو ميلز ته مه وايه. خو که ته غواړې چې دا کوچنی ولرې، نو نن ورځ ورته ووايه. دغه يوازينی مشوره ده چې زه يې تاته درکولای شم."

کله چې سامرسيټ د ځای نه ولاړ شو، ټرېسي هغه تر لاس ونيوی او ويې ويل: "ژمنه وکړه چې د تقاعد وروسته به هم زما سره اړيکه ساتې."

سامرسيټ: "ولې نه، وعده ده."

وروسته سامرسيټ ولاړی او د خدای په امانېدو وروسته يې لاس پورته کړ.

کله چې سامرسيټ د پوليسو حوزې ته ورسېد، ميلز په دروازه کې ورسره مخامخ شو، او ويې ويل: "يو بل مړی مو پيدا کړ."

سامرسيټ سترې ښکارېدی او دا خبره ورته ډېره جالبه نه وه، ځکه هغه پوهېدی چې نور قتلونه به هم وشي.

د *هاټ هوس* د مساج مرکز دباندې دېوال روښانه او سور رنګ شوی وو. د پوليسو موټران هرې خواته ولاړ وه. يونيفورم لرونکو پوليسو هڅه کوله چې د خلکو د بېروبار مخه ونيسي، خو بيا هم دا کار ورته دومره آسانه نه وو.

ميلز خلک پورې وهل او روان وو، سامرسيټ هم تر شا ورپسې وو.

يوه پوليس د دروازې د ساتونکي سره خبرې کولې: "آيا تا کوم آواز واورېدئ؟ آيا کوم بېګانه سړی خو به دې نه يې په سترګو شوی؟"

ساتونکی: "نه!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتونکی یو لوی چاغ سړی وو، او داسې ښکارېدی لکه یو بدرنګه ځناور چې وي –بیا یې وویل: "هر څوک چې دلته راځي لکه بېګانه داسې ښکاري، او نعرې وهي. په داسې ځایونو کې خو به خا مخا دا پېښې کېږي."

پولیس: "آیا په دې ځای کې د خپل کار نه خوشحاله یې؟ او هر څه چې وینې خوښېږي دي؟"

سړی په خندا شو، او ډېر بدرنګه ښکارېدی –او ویې ویل: "نه، نه مې خوښېږي، خو همدا ژوند دی، همداسې نه ده؟"

میلز او سامرسیټ خلک پوري وهل. دننه دېوالونه په سره رنګ، رنګ شوي وه، او په سور رنګه څراغونو کې لا نور سور رنګه ښکارېدل.

سور رنګ او د راک موسیقي آواز میلز ته دا احساس ورکړ لکه د دوږخ یوې برخې ته چې ګوري. یوه پولیس هغوی دواړه یوې کوټې ته بوتلل او هلته یو ډېر تېز سور رنګه څراغ لګېدی او خاموشه کېدی، او ویې ویل: "جنابیي افسرانو، هغوی دلته دي." پولیس په دروازه کې ودرېدی او بیا یې وویل: "زه نه غواړم چې بیا دننه ننوځم، زه تاسو ته دلته ایسارېږم."

میلز په ډېر احتیاط کوټې ته ور دننه شو. هغه څراغ ته حیران پاتې وو. هلته هم موسیقي ډېر په لوړ آواز چالانه وه. دوو ډاکټرانو د یوه سړي سره چې کالي یې په ځان نه وه، خبرې کولې. د سړي عمر د پنځه پنځوسو کلونو په شا او خوا کې وو او تور او سپین وربښتان یې وه. لاسونه یې تر شا تړل شوي وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کوټې په منځ کې پر یوه غټ بستر باندې یو جسد په یوه روجایي کې پېچلی پروت وو. روجایي ډېره په وینو لړلې وه. د وژل شوي نجلۍ ژړ وربښتان د بستر پر اړخونو باندې موښتي وه. میلز ته یې ترېسي ور په یاد کړه، او هغه یې په غوسه کړ. ولې دغسې ځای هغه ته خپله مېرمنه ور په یاد کړه؟

تور او سپین وربښتانو والا سړي له ډاکټرانو سره لانجه کوله او په لوړ آواز یې وویل: "هغه په زوره دا کار راباندې وکړ، او توپنچه یې په لاس کې وه."

د بستر تر شا پر دېوال باندې د (شهوت) کلمه لیکل شوې وه. میلز چې کله دېوال ته وکتل، ډېر په غوسه شو او لاسونه یې رېږدېدل.

سامرسیټ جسد ته کتل. ډاکټرانو وویل: "ته به و نه غواړې چې دا جسد ته دوهم ځل وګورې."

تورن سړي بیا په لوړ آواز وویل: "هغه په زوره دا کار راباندې وکړ، او توپنچه یې په لاس کې وه."

میلز او سامرسیټ هم جسد ته کتل، او هغوی ته یې ډېر بد احساس ور په زړه کړ. د جسد پر لوړې برخې باندې هیڅ کومه نښه نه وه، او ښځه ټپي نه وه، هر څه لاندې وه...

تورن سړي دا ځل ډېر په آرامۍ وویل: "هغه زما څخه وپوښتل چې آیا ما واده کړی دی او که نه، او توپنچه یې په لاس کې وه..."

سامرسیټ: "نجلۍ چېرې وه؟"

تورن سړی: " نجلۍ؟ موخه دې څه ده؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسیټ: "آیا نوموړي پر سړک وه؟"

تورن سړی: "هغه پر بستر باندې وه، او دلته ناسته وه."

سامرسیټ: "چا وتړله؟ تا که هغه بل سړي؟"

تورن سړي په ژړه ګوني آواز وویل: "د هغه سره توپنچه وه... توپنچه یې زما پر خوله باندې نیولې وه!"

د میلز هغه ورځ ور په یاد شوه کله چې جان ډو یې پر خوله باندې توپنچه ور نیولې وه. د هغه معده په درد شوه او زړه یې بد شو. خپله کتابچه یې را وایستله او هغه پاڼه یې خلاصه کړه چې اووه لویې ګناوې پکښې لیکلي وې. د هغه په نظر یوه بله هم تر سره شوه - لاسونه یې رېږدېدل او په فکر کې یې ورګرځېدل چې درې نورې لا پاتې دي: (حسادت)، (غوسه) او (غرور).

هغه پر روجایي باندې وینو ته وکتل او له ځانه سره یې وویل: "بل به څوک وي. خدایه بل څوک!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپږم څپرکی

غرور (Pride)

د ټیلیفون غږ میلز له خوبه را پاڅوئ. هغه ناڅاپه د بستر څخه ولاړ شو. ټریسي په خپلو نوکانو د میلز لاس کښېکښېږي، او ویې ویل: "میلزه، څه خبره ده؟"

میلز په چټکۍ سره ټیلیفون پورته کړ: "هلو؟"

"ما ییا دا کار وکړ."

میلز دا سې احساس وکړ لکه وینه چې یې یخېږي. میلز د جان ډو آواز پېژندی. هغه څرنګه د میلز نمبر پیدا کړ؟

"جان ډو! ته خبرې کوې؟ خبرې وکړه!"

خو هغه د جان ډو زنګ نه وو. سامرسیټ زنګ وهلی وو.

میلز په غوسه شو، او په لوړ آواز یې وویل: "په تا ییا څه شوي دي سامرسیټه؟" میلز د بستر تر څنګ ساعت ته وکتل، د سهار ۳۸: ۴ بجې وې.

سامرسیټ: "هغه ساتونکی چې د جان ډو د اپارتمان ساتلو ته ګومارل شوی وو، ما ته یې زنګ ووهئ. جان ډو خپل اپارتمان ته زنګ وهلی وو، او د غه صوتي پیغام چې تا واورېدئ، هلته یې پرې ایښی وو."

میلز: "نور څه خو یې نه وه ویلي؟"

سامرسیټ: "نه. موږ یو بل جسد هم وموند – (غرور)."

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټرېسي ډېره وارخطا وه، او ويې ويل: "څه خبره ده ميلزه؟"

د ميلز سر درد کاوه او ويې ويل: "کاشکې زه په پوهېدای."

کله چې ميلز د پېښې سيمې ته ورسېد، پوليس مخکې لا ورغلي وه او خپلې څېړنې يې تر سره کولې. سامرسيټ او ډاکټر د خوب په کوټه کې وه. لومړی ليکنې ميلز د بستر تر شا پر دېوال باندې وليدې: (غرور) -او تر لاندې يې -*ما هغه نه ده وژلې. هغې په خپله خونبه دا پرېکړه وکړه.*

جسد پر بستر باندې پروت وو، د ښځې پر مخ بنداژ را تاو شوی وو. بنداژ په وينو لړلی وو. په يوه لاس کې يې يو کوچنی بوتل وو. پر بستر باندې دوې سور رنګه ګولۍ هم پرتې وې. پر بستر باندې د ماشومانو د لوبو خرسکان چې د پنبه وو او وړيو څه جوړ شوي وه، شا او خوا پراته وه.

ډاکټر د جسد د سر څخه بنداژ غوڅ کړ. ميلز چې کله هغه ته وکتل، وېره ورته پيدا شوه. سامرسيټ د مړي يو انځور وموند او هغه يې ميلز ته ور ښکاره کړ. د هغې نوم ليندا ابرناتي وو – او ښايسته ښځه وه.

ډاکټر بنداژ لېرې کړ، د هغې پزه پرې شوې وه. ميلز چې کله هغه وليدله نو مخ يې بلې خوا ته واړوئ. د هغه زړه بد شو او کوټه يې پرېښودله.

سامرسيټ: "قاتل د هغې پزه ور پرې کړېده، او هغې ته يې د دواوو بوتل ورکړی وو. هغې ته يې ويلي وه چې يا به بېله پزې ژوند کوي او يا به ځان وژني."

ميلز او سامرسيټ د ټرافيک په ګڼه ګوڼه کې بېرته ځانونه د پوليسو حوزې ته ورسول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې هغوی د موټر نه ښکته شول، یو سړی هم د ټکسي نه ښکته شو، او هغوی دواړه يې د پولیسو د حوزې تر ودانۍ وڅارل – او ويې ویل: "بخښنه غواړم د کشف افسره؟"

میلز لا روان وو.

"د کشف افسره؟!"

میلز تر شا وکتل او ډېر په تعجب شو. هغه سړی جان ډو وو. جان ډو په خندا شو، او خپل لاسونه يې پورته ونیول. د هغه کمیس او پتلون په وینو لړلي وه.

د میلز هیڅ باور نه کېدی چې دا سې پېښه به وشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلیفورنیا په لوړ آواز وویل: "دا جان ډو دی." هغه خپله توپنچه د جان ډو پر غوږ ونیوله او په لوړ آواز یې وویل: "پر ځمکه پرېوزه! همدا اوس! ډېر ژر! "

میلز او نورو پولیسانو هم خپلې توپنچې پر جان ډو نیولې وې. سامرسیټ بېرته د زینو څه لاندې ښکته شو، او ویې ویل: "احتیاط وکړئ!"

جان ډو پر مخ پر ځمکه پروت وو، او څه چې ورته ویل کېدل، هماغسې یې کول، خو میلز نه غوښتل چې نور خطر وزغمي، نو د جان ډو مخې ته ودرېد او توپنچه یې د هغه پر غاړه باندې کښېښوده، او په امر یې وویل: "لاسونه دې د سر تر شا ونیسه!، ځان مه خوځوه!"

جان ډو مخ واړوئ او سامرسیټ ته یې په خندا وویل: "سلام!"

کلیفورنیا په لوړ آواز وویل: "خوله دې بنده کړه!" –او د جان ډو سر یې پر ځمکه کښېکښېنوئ.

میلز سامرسیټ ته کرار په غوږ کې وویل: "دا څه دي؟، زما خو هیڅ سر خلاص نه شو چې دا څه دي؟"

سامرسیټ خپل سر وښوراوه.

جان ډو بیا میلز ته وکتل، او ویې ویل: "زه غواړم خپل د مدافع وکیل سره خبرې وکړم."

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووم څپرکی

حسادت او غوسه (Envy and Wrath)

کله چې جان ډو د خپل وکیل سره خبرې کولې، سامرسیټ د هینداري تر شا ورته کتل. جان ډو ډېر آرام وو او خندل یې. هغه داسې ښکارېدی لکه یو معمولي سړی چې وي، هیڅ د قاتل بڼه یې نه درلوده.

د جان ډو وکیل پوښتنې کولې او بیا به یې په خپله کتابچه کې نوټ اخیستی. سامرسیټ د هغوی آواز نه اورېدی، ځکه د امریکا د قانون پر اساس هیڅ څوک حق نه لري چې د یوه مجرم او د هغه د وکیل خبرو ته غوږ ونیسي.

میلز او کپتان هم د سامرسیټ سره یو ځای هغوی ته کتل.

میلز: "کپتان صاحب، موږ د هغه نه کله پوښتنه کولای شو؟"

کپتان: " ته نشې کولای، ځکه هغه به وایي چې خپل ځوابونه یې ورکړي دي. د هغه خبرې ټوله د مدافع وکیلانو دفتر ته ځي."

میلز خپل سر وښوراوه، او ویې ویل: "داسې ښکاري چې هغه پښېمانه نه دی. تاسې خپله ورته وګورئ!"

سامرسیټ: "هغه تر اوسه پورې خپل کار پای ته نه دی رسولی."

کپتان وخندل او ویې ویل: "هغه به په زندان کې څه وکړای شي؟"

سامرسیټ: "زه نه پوهېږم، خو دومره پوهېږم چې هغه تر اوسه پورې خپل کار پای ته نه دی رسولی. مخکې له هر څه نه هغه باید د (حرص) او (غوسې) ګناه کاران مړه کړي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

کپتان: "کېږي هغه خپل کار سر ته رسولی وي، موږ تر اوسه پورې د هغوی جسدونه نه دي موندلي."

سامرسیټ: "زه فکر نه کوم. هغه دا غواړي چې د وژلو پیغام یې ولېږي. نو ولې د وروستیو دوو قتلونو په اړه چُپ پاتې شي؟"

د غرمې وروسته، میلز او سامرسیټ د کپتان دفتر ته وروغوښتل شول. د جان ډو وکیل، مارک سوار هم هلته وو.

کپتان خپل سر مارک سوار ته وښوروئ او ویې ویل: "ورته ووایه."

مارک سوار خپل مخ میلز او سامرسیټ ته واړوئ، او ویې ویل: "زما موکل ما ته وویل چې دوه نور جسدونه یا قربانیان هم شته، او کوم چېرې یې پټ کړیدي. نوموړی وایي چې هغه ځای به یوازې د کشف افسرانو میلز او سامرسیټ ته نن پر شپږو بجو ور ښکاره کړي."

میلز: "ولې موږ ته؟"

مارک سوار: "هغه ستاسو ډېر درناوی کوي، او ستاسو کار ډېر ستایي."

سامرسیټ: "دا د هغه د ګېم (لوبې) یوه برخه ده."

مارک سوار: "زما موکل همدارنګه وویل که د هغه دا غوښتنه تر سره نه شي، نو په محکمه کې به ځان په لېونتوب واچوي، او جسدونه به هیڅکله و نه موندئ. خو که د هغه دا غوښتنه ومنل شي، هغه به په خپل ټولو جرمونو همدا اوس اعتراف وکړي."

سامرسیټ: "که ستا موکل ځان په لېونتوب واچوي، ته به څه وکړې؟ هغه به لېونی ثابت نه شي؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارک سوار: "ښایي کوم څه وکړای شو، خو دا هم په یاد ولره که پولیس و نه توانېدل چې جسدونه وموندي، بیا به ستاسو ځواب څه وي؟"

سامرسیټ: "خو موږ باید ډاډه شو چې په رېښتیا هم دوه نور جسدونه شته."

سامرسیټ پوهېدی چې دا ډېر ناسم کار دی چې د جان ډو په خوله وکړي او د هغه خبره ومني، خو د دې پرته کومه بله لاره نه وه.

میلز او سامرسیټ د پولیسو د حوزې د موټرانو په پارکینګ کې په خپل موټر کې کښېنستل. جان ډو هم له دوی سره په موټر کې ناست وو.

کابو یو نیم کیلومتر لېرې، کلیفورنیا او دوه نور پولیسان د خپلو وسلو سره په چورلکه کې ایسار وه. کله چې چورلکله پورته شوه، یوه پولیس سامرسیټ ته اشاره وکړه چې حرکت وکړي.

د سامرسیټ او میلز سره مایکروفونونه وه. په چورلکه کې کلیفورنیا د هغوی ټوله خبرې اورېدلې. په هر ډول بېړني حالت کې کلیفورنیا د هغوی سره مرسته کولای شوای.

سامرسیټ تر کوڅو ووتئ او ټوله جګې ودانۍ تر شا پاتي شوې. شل دقیقې وروسته هغوی لویو لارو ته داخل شوه او شا او خوا دښتونه وې.

جان ډو: "همدلته موټر ودروه، دغه ځای به سم وي."

سامرسیټ د موټر سرعت کم کړ. هلته هیڅ کوم بل څه نه وه – یو لوی دښت وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخې ته د سړک ها خوا يوه ټيټه ودانۍ وه چې دا يوازينی ځای وو چې هغوی ته ښکارېدئ.

سامرسيټ موټر ودروئ. جان ډو ميلز ته وکتل او ويې ويل: "آيا اوس کولای شم د موټر څخه ښکته شم؟"

ميلز او سامرسيټ يو بل ته وکتل او نه پوهېدل چې آيا دا به د جان ډو د پلان يوه برخه وي او که نوموړی صرف لېونتوب کوي.

سامرسيټ لوړ وکتل، چورلکه هم نه ښکارېدله. هغه هيڅ نه پوهېدی چې جان ډو به دلته څه پلان ولري. هغوی په داسې ځای کې وه چې هيڅ څه هم نه وه، خو که هر څه پيښ شي، نو چورلکه به هغوی داسې وژغوري لکه يوه پيشو چې د موږک پسې راشي.

جان ډو سړک ته کتل او ويې ويل: "څو بجې دي؟"

سامرسيټ: "ولې؟ د څه پسې ګورې؟" هغه خپل ساعت ته وکتل، د اوو بجو څه څو دقيقې تېرې وې.

جان ډو: "را به شي، هغه نېږدې دی - را روان دی."

په اوږده واټن کې يو سپين موټر ډېر چابک را روان وو او تر شا يې خاورې او دوړې لکه وريځ بادېدلې.

سامرسيټ خپله وسله را وايستله او د موټر په لورې يې وځغستل. ميلز ته يې وويل چې د جان ډو سره پاته شي.

ميلز خپله وسله را وايستله او جان ډو يې ټينګ ونيوئ، او سامرسيټ ته يې غږ کړه: "ودرېږه!" خو سامرسيټ هغه ته غوږ و نه نيوئ. ميلز خپله توپنچه د جان ډو پر مخ ونيوله او ويې ويل: "ښور و نه خورې!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

کليفورنيا هڅه کوله چې د سامرسيټ خبرو ته په ځير سره غوږ ونيسي، خو د مخابرې په غږ کې کومه ستونزه وه.

سامرسيټ: "يو موټر دی يو څه يې راوړي دي... نه پوهېږم چې څه به وي... "

جان ډو ډېر آرام وو او د سامرسيټ په لورې سوکه سوکه روان شو او ويې ويل: "ښه دی چې زه او ته اوس يو څه وخت لرو چې خبرې وکړو."

ميلز خپله توپنچه د جان ډو پښو ته ونيوله او ورته ويې ويل: "ودرېږه! او پر ځمکه کښېنه!" په هماغه شېبه ميلز سامرسيټ ته هم کتل.

جان ډو بېرته خپل مخ راواړوئ، کرار کرار يې خندل، او ويې ويل: "د کشف افسره، تا چې وينم نو به زړه کې مې حسادت پيدا شی."

سامرسيټ په هوا کې د توپنچې اخطاريه فير وکړ او موټر ودرېدئ. سامرسيټ په لوړ آواز موټر چلوونکي ته وويل: "دباندې راووځه، او لاسونه دې پر سر باندې ونيسه، همدا اوس!"

موټر چلوونکی راووتئ، لاسونه يې پورته نيولي وه، او په ژړه ګوني آواز يې وويل: "ما مه وله! څه غواړې؟ ته راته ووايه د څه په تمه دلته ولاړ يې؟ هغه څه چې غواړې زه يې درسپارم."

سامرسيټ خپله توپنچه پر سړي باندې نيولې وه او ويې ويل: "ته څوک يې؟ دلته د څه لپاره راغلی يې؟"

موټر چلوونکی: "دلته مې يو څه راوړي دي، ماته دا دنده راکړه شوې ده چې يو شی تاسو ته درو سپارم."

سامرسيټ: "د چا لپاره؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسیټ خپله توپنچه د سړي پر سر باندې نیولې وه او د موټر د شا ټول–بکس یې خلاص کړ.

موټر چلوونکی: "دغه بکس مې راوړی دی، هغه بېګانه سړي پنځه سوه ډالره راکړه او راته ویې ویل چې دغه بکس باید دلته پر اوو بجو راورسوم... پر ما لږ څه ناوخته شو... خو... "

سامرسیټ دا ځل په کرار آواز وویل: "بکس را ښکته کړه او پر ځمکه یې کښېږده."

موټر چلوونکي بکس پر ځمکه کښېښود او تر شا لاړ – خپل لاسونه یې بېرته پر سر باندې ونیول.

سامرسیټ ولیدل چې پر بکس باندې لیکلي وه: *د کشف افسر ډېویډ میلز لپاره.*

کلیفورنیا د سامرسیټ آواز د ږغ او ږوغ سره سره واورېدئ: "د جان ډو لخوا مو یو بکس تر لاسه کړ... نه پوهېږم چې دننه به پکښې څه وي... غواړم چې خلاص یې کړم."

کلیفورنیا د چورلکې پیلوټ ته وویل: "د بم د خنثی کولو ریاست ته زنګ ووهه، ډېر ژر یې دلته را وغواړه."

پیلوټ: "آیا لاندې ورشم؟"

کلیفورنیا: "نه، هغه تر اوسه موږ ته نه دي ویلي."

میلز غوښتل پوه شي چې سامرسیټ څه کوي. موټر چلوونکي وځغستل. سامرسیټ هم ورته وویل چې هغه ځای پرېږدي او لاړ شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جان ډو خبرې کولې: "کاشکې زه يو معمولي سړی وای، کاشکې ما يو ساده ژوند درلودلای."

سامرسيټ د بکس تر څنګ پر زنګنو کت شو.

ميلز له ځانه سره وويل: "څه پېښه ده!"

سامرسيټ خپله چاړه له جېبه را وايستله او غوښتل يې چې بکس خلاص کړي. دننه يو درووند شی وو چې په پلاستيک کې پېچل شوی وو. پلاستيک په وينو لړلی وو، هغه دننه ورته وکتل.

يو ځل ناڅاپه سامرسيټ شا ته ولوېد او ويې ويل: "اوه خدايه!" ناڅاپه يې ډېر ناتوانه احساس وکړ. نه يې غوښتل چې بيا يې وګوري. خو بيا يې هم ورته وکتل او ويې ويل: "اوه خدايه!"

ميلز بيا هم کتل – لکه په سامرسيټ چې يو څه وشول. هغه جان ډو تر اوږه ونيوئ، او ويې ويل: "ولاړ شه!، راځه چې ځو!"

جان ډو هڅه کوله چې روان شي، خو د ميلز لپاره يې نشوای ځغستلای.

جان ډو: "تا د خپل ځان لپاره ډېر ښه ژوند جوړ کړی دی."

ميلز په ډېرې غوسې سره وويل: "چُپ شه او روان شه!"

سامرسيټ اوږده سا وايستله او هڅه يې کوله چې ضعف ونه کړي او ونه لوېږي. د هغه پښې ناتوانه شوې، پر موټر باندې يې لاس ونيوئ، او معده يې په درد شوه. کله چې پورته يې وکتل سترګې يې له اوښکو ډکې وې، او سم يې نشوای ليدلای، خو ميلز او جان ډو د هغه په لورې ور روان وه. سامرسيټ بيا هم له ځانه سره ويل: "اوه خدايه، دا ولې...!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز په لوړ آواز وویل: "سامرسیټ!، څه خبره ده؟"

سامرسیټ په لوړ آواز وویل: "خپله توپنچه وغورځوه!"

میلز: "ته څه وایې؟"

جان ډو بیا هم خبرې کولې: "زه غواړم چې ووایم زه ستا ډېر درناوی کوم... او ستا د ښایستې مېرمنې ترېسي هم... "

میلز بېرته مخ راواړوئ او ویې ویل: "څه دې وویل؟"

جان ډو خندل. سامرسیټ د میلز په لورې ور وځغستل او ویې ویل: "خپله وسله وغورځوه! دا امر دی!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز: "ته تقاعد شوی یې! زه اړتیا نه لرم چې تا ته غوږ ونیسم."

میلز جان ډو ته ورنیږدې شو، او خپله توپنچه یې د هغه پر سینه باندې ونیوله.

جان ډو: "زه نن سهار ستا کور ته ولاړم. ته هلته نه وې، نو ما هڅه وکړه چې د خاوند رول ولوبوم. ما غوښتل چې یو ساده سړی اوسم... خو بریالی نشوم، او د هغه پر ځای مې له ځانه سره یو څه را واخیستل."

میلز په تعجب سره کتل او حیران ښکارېدئ. هغه خپل مخ سامرسیټ ته واړوئ چې پوښتنه ور نه وکړي.

سامرسیټ خپل لاس میلز ته ونیوی، سترګې یې له اوښکو ډکې وې او ویې ویل: "توپنچه دې ما ته راکړه."

جان ډو: "ما یو څه له ځانه سره را واخیستل چې ستا مېرمنه را په یاد کړي -د هغې ښایسته سر. ما د هغې سر غوڅ کړ، ځکه ستا له عادي ژوند سره مې رخه کېږي. دا سې ښکاري چې (*حسادت*) زما ګناه ده.

میلز په لوړ آواز وویل: "دا ریښتیا نه دي! " هغه خپله توپنچه د جان ډو پر مخ ونیوله او ویې ویل: "ووایه چې دا ریښتیا نه دي!"

سامرسیټ میلز ځانته را کش کړ او ویې ویل: "زه تا نه پرېږدم چې جان ډو په مرمۍ وولې."

میلز: "په بکس کې څه دي سامرسیټه؟ را ته ووایه! "

سامرسیټ ځواب نشوای ورکولای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جان ډو ډېر آرام وويل: "ما همدا اوس درته وويل افسره."

میلز په لوړ آواز وويل: "چُپ شه!"

جان ډو غوښتل چې میلز په غوسه کړي، او ویې ویل: "په (غوسه) شه!"

میلز: "خوله دې بنده کړه!"

میلز جان ډو په خپله توپنچه باندې پر مخ ووهی.

سامرسیټ: "میلزه، هغه ستا نه غواړي چې ته همداسې وکړې – نه وینې؟"

جان ډو: "مړ مې کړه!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسيټ: "هغه ستا نه غواړي چې مړ يې کړې. څه چې جان ډو غواړي ته هماغسې مه کوه. که ته يو تورن سړی مړ کړې، نو هر څه به له لاسه ورکړو."

ميلز: "بيا به ورته ووايو چې هغه تښتېدئ، او ما وويشتئ. پر دې به بيا وروسته خبرې وکړو، هيڅ څوک به په خبر نه شي."

سامرسيټ: "هغوی به تا بندي کړي ميلزه. هغوی ته دا مهمه نه ده چې جان ډو څوک دی. يو پوليس چې يو تورن سړی ووژني نو له ځانه دفاع نشي کولای. داسې مه کوه، داسې نه چې بندي شې."

ميلز: "پروا نه لري."

سامرسيټ: "که ته بندي شې ميلزه، نو دا جګړه به څوک مخې ته بوځي؟"

جان ډو په ډېرې آرامۍ سره وويل: "هغه ته غوږ مه نيسه، مړ مې کړه!"

سامرسيټ: "نه! که ته دلته و نه اوسې نو زما ځای به څوک ونيسي؟"

جان ډو: "ترېسي د خپل ژوند غوښتنه وکړه، او همدا رنګه د خپل د ماشوم د ژوند غوښتنه يې هم کوله."

ميلز حيران شو او لاسونه يې رېږدېدل.

جان ډو هم حيران شو: "ته خبر نه وې چې ته به پلار شې؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسیټ ډېر ستړی او ناتوانه ښکارېدئ، او ویې ویل: "که ته هغه مړ کړې، هغه به دا جګړه وګټي."

جان ډو سترګې پټې کړې او لاسونه یې پر خپل مخ باندې ونیول.

میلز د جان ډو پر مخ باندې فیر وکړ، او ویې ویل: "سمه ده، جان ډو وګټله."

د جان ډو د سر پورتنی برخه د مرمۍ په فیر سره والوتله، او هغه تر شا ولوېد. سړک په وینو سور شو.

میلز خپله توپنچه پر ځمکه وغورځوله، مخ یې واړوئ او روان شو. څو قدمه وروسته، پر زنګنو کت شو او لاسونه یې پر مخ کښېښودل.

سامرسیټ جسد ته وکتل. د جان ډو د سر څخه وینې روانې وې. سامرسیټ خپلې سترګې پټې کړلې، او نه یې غوښتل چې نور ورته وګوري.

دوه ساعته وروسته سامرسیټ بیا هم هلته وو. د پېښې په ځای کې د پولیسو ډېر موټران ولاړ وه چې پر سر یې سره او شنه څراغونه لګېدل او مړه کېدل. هغوی میلز یو ساعت د مخه لا د هغه ځای څخه ایستلئ وو.

کپتان سامرسیټ ته ور نیږدې شو او ویې ویل: "هر څه ختم شول، ته اوس کور ته ولاړ شه."

سامرسیټ: "میلز څنګه شو؟ تاسو به اوس څه وکړئ؟"

کپتان: "موږ به یو ډېر ښه د مدافع وکیل ورته پیدا کړو، خو هغه به بې له شکه زندان ته ځي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسیټ په ډېرې خواشینی سره وویل: "نو په دې صورت کې جان ډو وګټله. هغه اووه کسان ووژل. که میلز حساب کړې اته، باید ووایم چې نهه... که هغه ماشوم هم ورسره حساب کړې."

کپتان: "څه کور ته ولاړ شه، ته اوس تقاعد شوی یې."

سامرسیټ: "ما خپلې پرېکړې ته بېرته بدلون ورکړ، زه غواړم چې پاتې شم، او نه غواړم چې تقاعد شم."

کپتان: "په ځان ډاډه یې؟"

سامرسیټ: "پوره ډاډه یم."

سامرسیټ د خپل موټر دروازه پرانیستله او ویې ویل: "په دوشنبې به سره ووینو."

سامرسیټ پوهېدۍ چې اوس دا ځای نشي پرېښودلای. میلز چې ولاړۍ، نو یو بل څوک باید پاتې شي چې دا جګړه مخې ته بوځي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

Se7en

Anthony Bruno

(Novel)

ISBN 978-9936-643-02-4

9 789936 643024

کائینات څېړنیز او دژباړي مرکـــــز
Kāyenāt Research and Translation Center
مرکز تحقیقات و ترجـــــمه کاینات

Pashto Translation: Aziz Basam

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library